

เอกสารตำราฝึก บช.ตชด.

จักรยานยนต์ทางยุทธวิธี

(อฝ.ตชด. ๐๙/๒๕๖๘)

เอกสารตำราฝึก กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
หมายเลข อผ. ๐๙/๒๕๖๘

จักรยานยนต์ทางยุทธวิธี

.....

จัดทำโดย

คณะทำงานพัฒนาปรับปรุงเอกสารตำราฝึก กองกำกับการ ๙
กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวน
ชายแดน

พิมพ์ครั้งที่ ๑

กันยายน ๒๕๖๘

คำนำ

การจัดทำตำราการฝึกวิชา จักรยานยนต์ ของ กองกำกับการ ๙ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ดำเนินการโดยการรวบรวมข้อมูล เนื้อหา สารระ ที่ได้จากคู่มือ การฝึกอบรมหลักสูตร จักรยานยนต์ทางยุทธวิธี ฉบับปี พ.ศ.๒๕๕๐,พ.ศ.๒๕๕๘ โดยมีหลักการในการ ดำเนินงานที่สำคัญดังนี้

ประการที่ ๑ ทำการศึกษา รวบรวม เรียบเรียง เอกสาร ตำรา หรือคู่มือที่เกี่ยวข้องนำมา ประกอบในการจัดทำตำรา การฝึกจักรยานยนต์ทางยุทธวิธี ฉบับนี้

ประการที่ ๒ ทำการศึกษา รวบรวม เรียบเรียง จากทักษะ ประสบการณ์ หรือการเรียนรู้ หลักการ วิธีการใหม่ จากการปฏิบัติหน้าที่ของครูฝึกและเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดน ที่ปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้

ประการที่ ๓ ทำการประยุกต์ หลักการเดิม และการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นใน พื้นที่ เข้าด้วยกัน โดยพิจารณาให้มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ปัจจุบัน

กองกำกับการ ๙ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน และคณะ ทีมงานจัดทำตำราการฝึกอบรมหลักสูตร จักรยานยนต์ทางยุทธวิธี มีความมุ่งมั่นตั้งใจ ศึกษา ค้นคว้า ตลอดจนประยุกต์ใช้การฝึกรูปแบบใหม่ ๆ อย่างเต็มกำลังความสามารถแล้วก็ตาม แต่ก็ยังถือว่า เนื้อหาใน ตำรา ฉบับนี้น่าจะยังมีความบกพร่อง ไม่ครบถ้วน สมบูรณ์ ในบางส่วน กองกำกับการ ๙ กองบังคับการฝึก พิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ขอน้อมรับเพื่อที่จะทำการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนา ให้เป็น ตำราที่ใช้ในการฝึกอบรม ในโอกาสต่อไป เพื่อให้ตำราฉบับนี้เป็นประโยชน์แก่การฝึก และการปฏิบัติ ภารกิจของตำรวจตระเวนชายแดนต่อไป

กองกำกับการ ๙ กองบังคับการฝึกพิเศษ

กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

กันยายน ๒๕๖๘

สารบัญ

หน้า

คำนำ

ตอนที่ ๑ กล่าวนำ

ตอนที่ ๒ ทศนสัญญาณ

๑

ตอนที่ ๓ เทคนิคการขับขี่รถจักรยานยนต์เบื้องต้น

๙

ตอนที่ ๔ การใช้อาวุธบนรถจักรยานยนต์

๑๙

ตอนที่ ๕ รูปขบวนรถจักรยานยนต์ทางยุทธวิธี

๒๙

ตอนที่ ๖ การลาดตระเวนโดยรถจักรยานยนต์

๓๔

ตอนที่ ๗ การ รปภ.บุคคลสำคัญและเส้นทาง

๔๐

ตอนที่ ๘ การต่อต้านการชุมนุมโจร

๔๒

ตอนที่ ๙ การตั้งจุดตรวจ สกัดกันโดยฉับพลัน และการปิดล้อม

๖๒

ตอนที่ ๑๐ การส่งกำลังบำรุง และการส่งกลับ

๖๙

ผนวก ก การฝึกจักรยานยนต์ทางยุทธวิธี

ผนวก ข ความต้องการเครื่องช่วยฝึก

ผนวก ค ชนิดของรถ

ผนวก ง รายการตรวจซ่อม

คำสั่งกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

ที่ ๔๔๖ / ๒๕๖๘

เรื่อง ให้ใช้เอกสารตำราฝึก คู่มือการฝึก และระเบียบการฝึก
สำหรับการฝึกและการปฏิบัติงานในกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ได้จัดทำเอกสารตำราฝึก คู่มือการฝึก และระเบียบการฝึก ของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เพื่อให้หน่วยฝึกและหน่วยในสังกัดของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ได้ใช้ในการฝึกและเตรียมความพร้อมหน่วยในการปฏิบัติราชการสนามหรือปฏิบัติการตามที่ได้รับมอบหมายจากกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานในกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพสูงสุด จึงให้หน่วยฝึกและหน่วยที่เกี่ยวข้องได้ศึกษาและยึดถือเอกสารตำราฝึก คู่มือการฝึก และระเบียบการฝึก ในหลักสูตรต่าง ๆ ตามผนวกแนบท้ายคำสั่งนี้ เป็นแนวทางในการจัดการฝึกอบรม การเตรียมความพร้อมหน่วย และใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงานของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘

พลตำรวจโท

(นิตินัย หลังยานาย)

ผู้บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

ผนวก ค บัญชีระเบียบการฝึก ของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน แบบท้ายคำสั่งกองบัญชาการ
ตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๔๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๔

ลำดับ	รายการระเบียบการฝึก	หน่วยรับผิดชอบ/จัดทำ
๑	ยุทธวิธีการต่อสู้ปราบปรามการก่อความไม่สงบว่าด้วยเรื่องบุคคลทำการรบ	กองกำกับการ ๑ กองบังคับการฝึกพิเศษฯ
๒	การดูแลการชุมนุมสาธารณะ	กองกำกับการ ๒ กองบังคับการฝึกพิเศษฯ
๓	การฝึกยิงปืนทางยุทธวิธีด้วยระบบจำลองสถานการณ์ (SIMULATOR)	กองกำกับการ ๓ กองบังคับการฝึกพิเศษฯ
๔	การยิงปืนพก	กองกำกับการ ๔ กองบังคับการฝึกพิเศษฯ
๕	ยุทธวิธีสำหรับหน่วยปราบปรามยาเสพติด	กองกำกับการ ๕ กองบังคับการฝึกพิเศษฯ
๖	การขับเรือและใช้อุปกรณ์ประจำเรือสำหรับการกิจช่วยเหลือผู้ประสบภัย	กองกำกับการ ๖ กองบังคับการฝึกพิเศษฯ
๗	การต่อสู้ป้องกันตัวด้วยกระบองกัทส์บาตอง (GUTS BATON)	กองกำกับการ ๗ กองบังคับการฝึกพิเศษฯ
๘	การช่วยเหลือผู้ประสบภัย	กองกำกับการ ๘ กองบังคับการฝึกพิเศษฯ
๙	จักรยานยนต์ทางยุทธวิธี	กองกำกับการ ๙ กองบังคับการฝึกพิเศษฯ
๑๐	การฝึกสุนัขตำรวจ	ศูนย์ฝึกสุนัขตำรวจ กองบังคับการฝึกพิเศษฯ

ตรวจแล้วถูกต้อง

พลตำรวจตรี

(นรินทร์ คำแก่น)

ผู้บังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

ผนวก ง บัญชีการแจกจ่ายเอกสารตำราฝึก คู่มือการฝึก ระเบียบการฝึก ของกองบัญชาการตำรวจ
ตระเวนชายแดน แบบทำคำสั่งกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๖/๒๕๖๘ ลงวันที่
๙ กันยายน ๒๕๖๘

ลำดับ	หน่วย	จำนวนชุด
๑	ตัวจริง/คู่มือ (กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน)	๒
๒	กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน (ห้องสมุดยุทธการ)	๑
๓	กองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค ๑-๔	๑
๔	กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน	๑
๕	กองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน (ฝ่ายอำนวยการ ๑,๓ กองบังคับการ)	๒
๖	กองบังคับการสนับสนุน กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน	๑
๗	กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค ๑๑-๑๔, ๒๑-๒๔, ๓๑-๓๔, ๔๑-๔๔	๑๖
๘	กองกำกับการ ๑-๕ กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวน ชายแดน	๕
๙	กองกำกับการ ๑-๙ ศูนย์ฝึกสุนัขตำรวจ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการ ตำรวจตระเวนชายแดน	๑๐
๑๐	กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๑๑๔-๑๑๗, ๑๒๔-๑๒๗, ๑๓๔-๑๓๗, ๑๔๔-๑๔๗, ๒๑๔-๒๑๗, ๒๒๔-๒๒๗, ๒๓๔-๒๓๗, ๒๔๔-๒๔๗, ๓๑๔-๓๑๗, ๓๒๔-๓๒๗, ๓๓๔-๓๓๗, ๓๔๔-๓๔๗, ๔๑๔-๔๑๗, ๔๒๔-๔๒๗, ๔๓๔-๔๓๗, ๔๔๔-๔๔๗	๖๖

ตรวจแล้วถูกต้อง

พลตำรวจตรี

(นรินทร์ คำแก่น)

ผู้บังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

ตอนที่ ๑

กล่าวนำ

ความเป็นมาของการฝึกจักรยานยนต์ทางยุทธวิธี

พ.ต.อ. เจิดจรัส จิตการุณราชวัตร
ผกก.๒ บก.กผ. (กก.๙ บก.กผ.บช.
ตชด.) ๒๕๑๗ - ๒๕๑๙

การฝึกจักรยานยนต์ (จยย.) ทางยุทธวิธี ได้จัดการฝึกขึ้นครั้งแรกที่ กก.๒ บก.กผ. หรือ กก.๙ บก.กผ.บช.ตชด. (ในปัจจุบัน) โดยในขณะนั้น พ.ต.อ.เจิดจรัส จิตการุณราชวัตร ซึ่งดำรงตำแหน่ง ผกก.๒ บก.กผ. ได้เดินทางไปศึกษา และดูงานที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้เห็นการสาธิตการฝึก จยย.ทางยุทธวิธีของตำรวจสหรัฐอเมริกา ซึ่งได้สาธิตการฝึกให้คณะศึกษาดูงานดูเป็นตัวอย่าง จึงได้นำแบบการฝึก จยย.ดังกล่าวมาปรับใช้ในการฝึกด้านยุทธวิธีตำรวจ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับหน่วยตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งปฏิบัติงานในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย เนื่องจากพื้นที่ภาคใต้เป็นพื้นที่ป่าสวนยางพารา และภูเขาเป็นส่วนใหญ่ ทำให้การปฏิบัติการกิจของตำรวจตระเวนชายแดนเป็นไปด้วยความยากลำบาก จึงจำเป็นต้องใช้รถ จักรยานยนต์ สนับสนุนการปฏิบัติการกิจของตำรวจตระเวนชายแดนให้สามารถปฏิบัติการกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กก.๒ บก.กผ. หรือ กก.๙ บก.กผ.บช.ตชด. (ในปัจจุบัน) ได้จัดทำแผนการฝึก จยย.ทางยุทธวิธีขึ้น และได้ทำการฝึกให้กับหมวด จยย. ของกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนเขต ๙ (ปัจจุบันคือ กก.ตชด.๔๓) เป็นหน่วยแรก เพื่อสนับสนุนภารกิจการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายในพื้นที่ จ.สงขลา และการส่งกำลังบำรุงให้กับหมวดตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งตั้งฐานปฏิบัติอยู่ในพื้นที่แนวชายแดน

นอกจากนี้ยังได้ทำการฝึกให้กับกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนเขต ๕ (กก.ตชด.๓๓) เขต ๖ (กก.ตชด.๓๔) เขต ๘ (กก.ตชด.๔๒) และหน่วยตำรวจภูธรจังหวัดนราธิวาส ยะลา ตาก เชียงราย ซึ่งชุดปฏิบัติการ จยย. ของหน่วยตำรวจเหล่านี้ สามารถสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของหน่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุผลตามความ มุ่งหมายของผู้บังคับบัญชา และในปัจจุบันได้มีหน่วยเกี่ยวข้องกับการใช้ จยย. นำหลักสูตร จยย.ทางยุทธวิธีนี้ไปพัฒนา และขยายผลทางด้านการฝึกการปฏิบัติอย่างกว้างขวางด้วย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเพิ่มทักษะหลักการการขับขี่ จยย. เบื้องต้น
๒. เพื่อเพิ่มทักษะในการใช้ จยย.ทางยุทธวิธี
๓. เพื่อเพิ่มทักษะการใช้อาวุธบน จยย.
๔. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับหน่วยรบขนาดเล็ก

ตอนที่ ๒

ทัศนสัญญาณ

๒.๑ ทัศนสัญญาณที่ใช้กับรถจักรยานยนต์

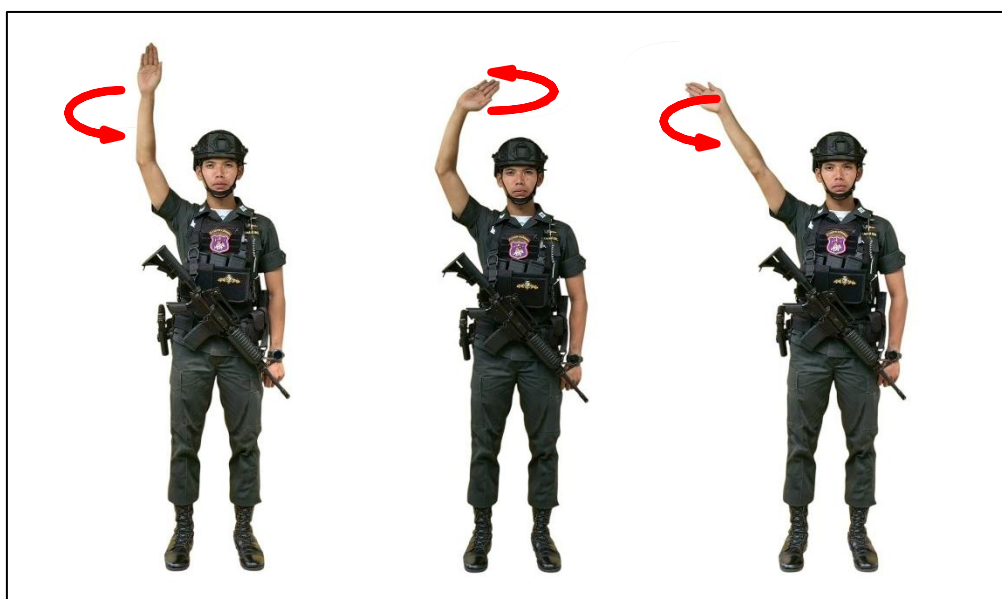
โดยปกติหัวหน้าชุด จยย. ทางยุทธวิธี หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะเป็นผู้รับผิดชอบในการแสดงทัศนสัญญาณให้แก่ชุดปฏิบัติการ ซึ่งเมื่อชุดปฏิบัติการเห็นคำสั่งทัศนสัญญาณจะต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ และในบางกรณีผู้ขับขี่ และผู้ซ้อนท้ายจะเป็นผู้แสดงทัศนสัญญาณ เพื่อให้หัวหน้าชุด และผู้ปฏิบัติการได้รับทราบสถานภาพ และการปฏิบัติของตนได้เช่นกัน

ทัศนสัญญาณ และการปฏิบัติมี ๑๕ สัญญาณ ลำดับดังนี้

๑.สัญญาณเตรียมตัว เขยียดแขนตรงขึ้นเหนือศีรษะ ฝ่ามือหันไปข้างหน้า โบกแขนไปมาเหนือศีรษะหลาย ๆ ครั้ง

การปฏิบัติ เมื่อชุด จยย. ทางยุทธวิธี เห็นทัศนสัญญาณเตรียมตัว ให้เดินไปประจำรถยืนทางด้านซ้ายของรถ จยย. ห่างจากรถประมาณ ๑ ก้าว ให้ผู้ขับขี่ยืนด้านหน้า ผู้ซ้อนท้ายยืนตามหลังหันหน้าไปยังทิศทางที่จะเคลื่อนที่

ภาพที่ ๑ เตรียมตัว

๒.สัญญาณพร้อม ยกแขนขึ้นเหนือศีรษะมือกำ

การปฏิบัติ ผู้ขับขี่ และผู้ซ้อนท้ายให้ทัศนสัญญาณพร้อม ทัศนสัญญาณนี้เป็นการตรวจสอบความพร้อมของกำลังพล และอุปกรณ์

ภาพที่ ๒ พร้อม

๓.สัญญาณขึ้นรถ เหยียดแขนขวาลงข้างล่างหงายฝ่ามือขึ้นทำมุมกับลำตัว ๔๕ องศา ยกแขนขึ้นชิดศีรษะ

การปฏิบัติ ให้ผู้ขับขี และผู้ซ้อนท้ายขึ้นรถ

ภาพที่ ๓ ขึ้นรถ

๔.สัญญาณติดเครื่อง เหยียดแขนชี้ลงข้างล่างตัดกับลำตัวห่างจากลำตัวเล็กน้อยแล้ว ดึงขึ้นข้างบนทำมุมกับลำตัว ๔๕ องศา

การปฏิบัติ ให้ผู้ขับขี่ติดเครื่องยนต์

ภาพที่ ๔ ติดเครื่อง

๕.สัญญาณออกรถ เขยียดแขนเสมอไหล่ เหวี่ยงไปข้างหลังแล้วเหวี่ยงแขนขึ้นเหนือศีรษะ และไปข้างหน้าคว่ำฝ่ามือลง

- การปฏิบัติ ๑. ให้ผู้ซ้อนท้ายรถคันที่ ๑ ทวนทัศนสัญญาณออกรถ ผู้ขับขี่รถคันที่ ๑ ออกรถ
 ๒. ให้ผู้ซ้อนท้ายรถคันที่ ๒, ๓, ๔, ๕ ทวนทัศนสัญญาณออกรถ ผู้ขับขี่รถคันที่ ๒
 - ๖ ออกรถตามคันที่ ๑ ตามลำดับ

ภาพที่ ๕ ออกรถ

๖.สัญญาณหยุด เขยียดแขนขึ้นเหนือศีรษะ หันฝ่ามือไปข้างหน้า

การปฏิบัติ เมื่อรถทุกคันมองเห็นทัศนสัญญาณ ให้หยุดรถทันที

ภาพที่ ๖ หยุด

๗. สัญญาณดับเครื่อง กำมือทั้งสองข้าง แขนประสานกัน
การปฏิบัติ เมื่อผู้ขับขี่มองเห็นทัศนสัญญาณ ให้ดับเครื่องยนต์ทันที

ภาพที่ ๗ ดับเครื่อง

๘. สัญญาณรวม เหยียดแขนขึ้นเหนือศีรษะ และแกว่งมือเป็นวงกลม
การปฏิบัติ เมื่อทุกคนมองเห็นทัศนสัญญาณ ให้มารวมกัน

ภาพที่ ๘ รวม

๙.สัญญาณเพิ่มความเร็ว (รูปที่ ๙) ยกแขนขึ้นให้แขนท่อนบนเสมอไหล่ แขนท่อนล่างตั้งขึ้นทำมุม ๙๐ องศา กำมือยกแขนขึ้นลง

การปฏิบัติ เมื่อผู้ขับขีมองเห็นทัศนสัญญาณ ให้เพิ่มความเร็วของรถ จยย.

ภาพที่ ๙ เพิ่มความเร็ว

๑๐.สัญญาณพื้นที่ปลอดภัย เหยียดแขนไปทางข้างเสมอแนวไหล่ กำมือนิ้วโป้งชี้ขึ้นบน

การปฏิบัติ ชุดปฏิบัติการรับทราบ

๑๑.สัญญาณพบข้าศึก เหยียดแขนไปทางข้างเสมอแนวไหล่กำมือนิ้วโป้งชี้ลงพื้น

การปฏิบัติ ชุดปฏิบัติการเตรียมระวังป้องกันและดำเนินกลยุทธ์

๑๒.สัญญาณรูปขบวนปิด เขยียดแขนเสมอแนวไหล่ หายฝ่ามือยกขึ้นมาชิดศีรษะ

การปฏิบัติ ผู้ขับชี จยย. ต้องปรับรูปขบวนเป็นรูปขบวนปิดตามรูปขบวนของ จยย.ทาง

ยุทธวิธี

๑๓.สัญญาณรูปขบวนเปิด เขยียดแขนขึ้นเหนือศีรษะ ลดลงเสมอแนวไหล่ หายฝ่ามือขึ้น

การปฏิบัติ ผู้ขับชี จยย. ต้องปรับรูปขบวนเป็นรูปขบวนเปิดตามรูปขบวนของ จยย.ทาง

ยุทธวิธี

ภาพที่ ๑๐ พื้นที่ปลอดภัย

ภาพที่ ๑๑ พบเข้าศึก

ภาพที่ ๑๒ รูปขบวนปิด

ภาพที่ ๑๓ ปขบวนเปิด

๑๔.สัญญาณลงรถ เขยียดแขนขึ้นเหนือศีรษะทำมุม ๔๕ องศา คว่ำฝ่ามือ แล้วลดลงข้างขา

การปฏิบัติ ให้ผู้ซ้อนท้ายและผู้ขับขี่ ลงจากรถมายืนอยู่ข้างรถ จยย. ตามข้อ ๑

๑๕.สัญญาณรถชิดกัน เขยียดแขนซ้ายไปด้านหน้าหันฝ่ามือไปทางด้านขวา เขยียดมือขวาไปทางข้างเสมอแนวไหล่หันฝ่ามือไปด้านหน้า นำมือซ้ายมาทางด้านหน้าให้ฝ่ามือซ้ายติดกับแขนขวา

การปฏิบัติ ให้ผู้ขับขี่รถ จยย. คันที่ ๒-๖ นำรถ จยย. มาชิด โดยให้ล้อหน้าของรถทุกคัน ชิดล้อหลังของรถคันข้างหน้า

๑๕. สัญญาณลดความเร็ว เขยียดแขนไปด้านข้าง ทำมุม ๖๐° คว่ำฝ่ามือแล้วลดลงข้างขา

การปฏิบัติ เมื่อผู้ขับขี่มองเห็นทัศนสัญญาณ ให้ลดความเร็วของรถ จยย.

ภาพที่ ๑๖ ลดความเร็ว

ตอนที่ ๓ เทคนิคการขับขี่ จยย. เบื้องต้น

๓.๑ การติดเครื่องยนต์

การปฏิบัติ ผู้ขับขี่ จยย. ควรจะสำรวจว่า รถ จยย.ยังอยู่ในเกียร์ว่างหรือไม่ ผู้ขับขี่สำรวจดูความเรียบร้อย แล้วก็ให้เปิดสวิตช์กุญแจของรถ จยย. มาที่ “on” มือทั้งสองข้างอยู่ที่คันบังคับเลี้ยวและที่คันบังคับเลี้ยวทางขวามือจะมีคันเร่งอยู่เมื่อใช้เท้าขวาสตาร์ทเครื่องยนต์รถมือขวาก็ให้บิดคันเร่งเล็กน้อย เครื่องยนต์ก็จะติดพร้อมที่จะออกรถได้

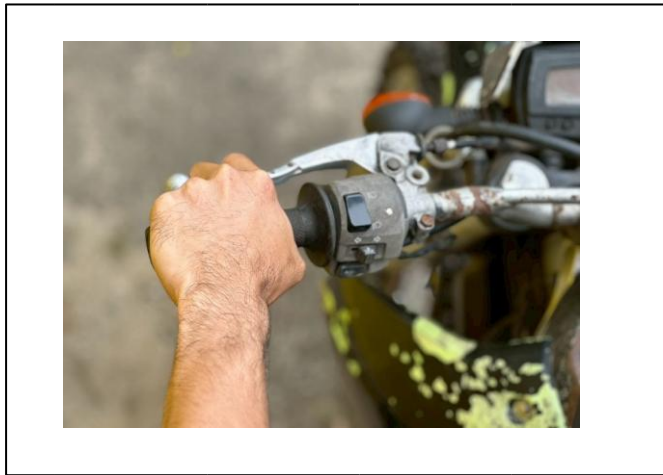
ภาพที่ ๑ การติดเครื่อง

๓.๒ การใช้เกียร์, คลັช, คันเร่ง

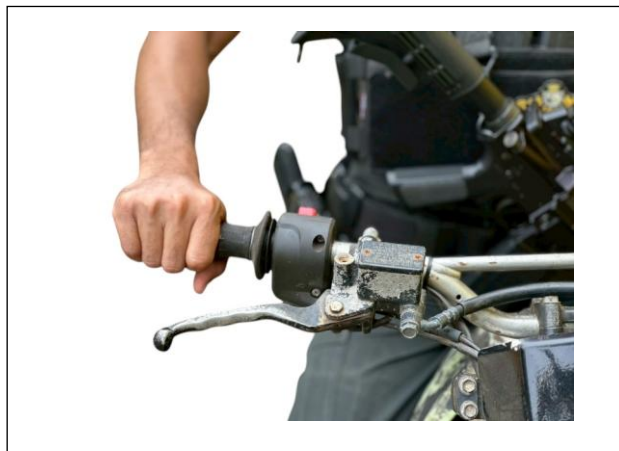
การปฏิบัติ เมื่อเครื่องยนต์ติดเรียบร้อยแล้ว ก็จะมีการออกรถสำหรับรถ จยย.ที่มีคลັช จะทำ ๓ อย่างพร้อม ๆ กัน คือ ใช้เท้าซ้ายในการเข้าเกียร์ ส่วนมือซ้ายกำคลັช มือขวาบิดคันเร่งเท้าขวาที่วางกับพื้นก็ให้ยกมาวางที่ที่วางเท้า รถก็จะสามารถเคลื่อนที่ได้

ภาพที่ ๒ ใช้เกียร์

ภาพที่ ๓ การใช้คลัตช์

ภาพที่ ๔ การใช้คันเร่ง

๓.๓ การขับขี่รถ จยย.หรือการทรงตัวเมื่อรถเคลื่อนที่

การปฏิบัติ เมื่อรถ จยย.เคลื่อนที่ออกไปแล้ว ผู้ขับขี่ควรจะทำท่าทางต่างๆ ให้ถูกต้อง ตั้งแต่เท้า จนถึงศีรษะ การวางเท้าควรจะให้เต็มฝ่าเท้า ส่วนเท้าขวานั้น มีพิเศษอยู่ก็คือ พร้อมที่จะทำการแตกเบรกได้ด้วยการแตะเบรคนั้นให้เบรกด้วยปลายเท้าโดยมากค่อยๆ กดลงทีละนิดเมื่อจัดเท้าได้ถูกต้องแล้ว สิ่งต่อไปก็คือ “เข่า” เข่าทั้งสองข้างของผู้ขับขี่ให้หนีบถึงน้ำมันไว้ ลำตัวยืดตรง ไบหนามองตรงไปข้างหน้าเพื่อที่จะดูเส้นทางที่รถจะเคลื่อนที่ไป แขนทั้งสองข้างไม่เหยียดตึงและเกร็งมากจนเกินไป มือที่จับคันบังคับเลี้ยวจับให้แน่น เพื่อไม่ให้มือหลุดในขณะที่รถเคลื่อนที่ไปในทางที่วิบาก

ภาพที่ ๕ การทรงตัวเมื่อรถ จยย. เคลื่อนที่

๓.๔ การเบรก

การปฏิบัติ เมื่อผู้ขับขี่ต้องการที่จะหยุดรถทันทีที่จะทำ ๔ อย่างเกือบพร้อม คือใช้ปลายเท้าขวาเบรกช่วยหยุดล้อหลังโดยการกดลงที่ละนิดส่วนมือซ้ายให้กำคันครัชเข้ามาเพื่อให้รถอยู่ในตำแหน่งที่ว่างเกียร์มือขวาก็ให้ผ่อนคันเร่งพร้อมกับกำคันเบรกช่วยหยุดล้อหน้าเข้ามาที่ละนิดในการเบรกล้อหลังและล้อน้านั้น ให้ผู้ขับขี่ใช้แรงเบรกทั้งสองล้อเท่า ๆ กัน เพราะถ้าเบรกล้อใดล้อหนึ่งมากเกินไปจะทำให้การทรงตัวของผู้ขับขี่ไม่ดีทำให้รถล้มได้เมื่อผู้ขับขี่ในเส้นทางที่วิบากหรือลื่น

ภาพที่ ๖ การใช้เบรก

๓.๕ การทรงตัวเมื่อรถ จยย. เคลื่อนที่ด้วยความเร็วต่ำ

การปฏิบัติ ขั้นตอนของการฝึกนี้ นับว่ามีความสำคัญอย่างมากต่อผู้รับการฝึกถ้าผู้รับการฝึกไม่สามารถที่จะทำได้การฝึกในขั้นต่อไปก็ไม่สามารถที่จะฝึกได้ จึงกล่าวได้ว่าการทรงตัวบนรถ จยย. เมื่อเคลื่อนที่ช้าเป็นหัวใจของการฝึกก็ว่าได้ เมื่อรถติดเครื่องเรียบร้อยแล้วให้ผู้รับการฝึกเข้าเกียร์ต่ำสุดพร้อมกับบอกรถตามหลักการที่กล่าวไว้แล้วข้างต้น เมื่อรถเคลื่อนที่แล้วให้ผู้ขับขี่ยืนขึ้น โดยการใช้เท้าวางบนที่พักเท้าเข้าทั้งสองข้าง หนีบถ้ำมันให้แน่น เอนตัวมาข้างหลังเล็กน้อยลำตัวยืดตรง ตามองไปยังเส้นทางข้างหน้าแขนทั้งสองข้างเหยียดแขนให้ตึงแต่ไม่เกร็งแขน มือซ้ายไม่กำคันครัช ส่วนมือขวาค่อยๆ บิดคันเร่งเพื่อให้รถเคลื่อนที่ในการฝึก การทรงตัวบนรถในขณะที่เคลื่อนที่นั้น ให้ผู้รับการฝึกขี่ด้วยความเร็วต่ำสุด โดยที่เท้าข้างใดข้างหนึ่งไม่แตะพื้นถ้า เท้าแตะพื้นแสดงว่า การทรงตัวบนรถ จยย. ยังไม่ดี ในขณะที่ รถเคลื่อนที่ที่ไม่มีการเปลี่ยนเกียร์ให้ใช้เกียร์ ๑ ตลอด

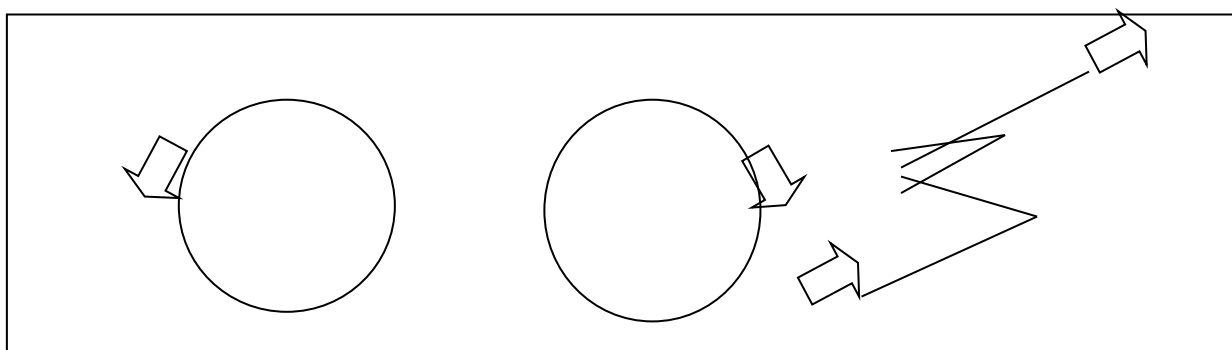

ภาพที่ ๗ การทรงตัวเมื่อรถ จยย.เคลื่อนที่ด้วยความเร็วต่ำ

วิธีการฝึกให้กับผู้รับการฝึก

ครูผู้ฝึกจะต้องเตรียมสนามฝึกไว้โดยการกำหนดให้ผู้รับการฝึกเลี้ยวเป็นวงกลมซ้าย และวงกลมขวา โดยให้แคบที่สุด ถ้าผู้รับการฝึกเลี้ยววงแคบที่สุดโดยเท้าไม่แตะพื้นเลยแสดงว่าการทรงตัวของผู้รับการฝึกดี

ตัวอย่าง การซัดซีเป็นวงกลมซ้าย – ขวาและซิกแซกสลับฟันปลา

เมื่อผู้ซัดซีสามารถเลี้ยววงกลมซ้าย, ขวาได้แล้ว ขั้นตอนต่อไปก็ให้ซัดซีเป็นรูปซิกแซก, สลับฟันปลา อันนี้จะฝึกให้ผู้รับการฝึกรู้จักการเลี้ยงตัวเมื่อรถ จยย. เคลื่อนที่สลับไปมาถ้าฝึกทั้ง ๓ อย่าง จนเกิดความชำนาญ แล้วการฝึกขั้นตอนต่อไปก็จะเกิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หมายเหตุ หัวลูกศรคือ รถ จยย. และทิศทางในการเคลื่อนที่

๓.๖ การกลับรถ จยย. อยู่กับที่ มีอยู่ ๒ อย่างคือ

- ๑.การกลับรถอยู่กับที่เมื่อ จยย.ไม่ติดเครื่องยนต์
- ๒.การกลับรถอยู่กับที่เมื่อรถ จยย.ติดเครื่องยนต์

ภาพที่ ๘ การกลับรถเมื่อรถ จยย. อยู่กับที่

ประโยชน์ เพื่อให้การเปลี่ยนทิศทางของรถ จยย. เป็นไปได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

๓.๖.๑ การกลับรถอยู่กับที่เมื่อ จยย. ไม่ติดเครื่องยนต์

สำหรับผู้รับการฝึกที่ถนัดขวา ให้เข้าไปยืนทางด้านซ้ายของตัวรถ จยย. โดยหันหน้าเข้าหารถ ใช้มือซ้ายจับที่มือจับด้านซ้าย มือขวาจับที่เบาะรถทางส่วนท้ายของเบาะ แล้วดึงรถ จยย. เข้าหาตัว ตอนนี้น้ำหนักรถ จยย. ทั้งหมดจะอยู่ที่แอสแตนด์ แล้วใช้มือขวาดึงรถ จยย. หันมาตามทิศทางที่เราต้องการ จะไปกี่ให้วางรถ จยย. ลงกับพื้น เราก็จะสามารถขับขึ้นรถ จยย. ไปยังทิศทางในการกลับรถ เช่น หมุน ๑ รอบ หรือ ๓๖๐ องศา หรือหมุนรอบครึ่ง คือ ๑๘๐ องศาจนผู้รับการฝึกเกิดความชำนาญ

๓.๖.๒ การกลับรถ จยย. อยู่กับที่ เมื่อรถ จยย. ติดเครื่องยนต์

ให้ผู้รับการฝึกขึ้นขับขึ้นรถ จยย. ใช้หลักการติดเครื่องยนต์ที่กล่าวไว้ข้างต้น เมื่อติดเครื่องยนต์รถ จยย. แล้ว ให้เข้าเกียร์ที่ต่ำที่สุด สำหรับผู้เข้ารับการฝึกที่ถนัดขวาให้เหยียดเท้าซ้ายออกมาให้สุดเท้า มือทั้งสองข้างจับที่คันบังคับเลี้ยว ไว้ เมื่อเหยียบเท้าซ้ายมาสู่ตรงก็จะเอียงตามมาด้วย เท้าให้ไว้ที่พิก้าบนรถ ปลายเท้าพร้อมท่าตะแบกได้ตลอดเวลา เสร็จแล้วมือซ้ายที่กำครัชค่อยๆ เปลี่ยนทิศทางตามที่เราต้องการ ส่วนล้อยาวนั้นให้หักมาทางด้านซ้ายด้วยในการฝึกนั้นผู้รับการฝึกหมุนเป็นรอบคือ หมุน ๑ รอบ หรือ ๓๖๐ องศา หรือหมุนรอบครึ่ง คือ ๑๘๐ องศา น้ำหนักรถทั้งหมด จะอยู่ที่มือทั้งสองข้างและที่เท้าซ้าย และในการหมุนนั้น เท้าซ้ายที่เหยียดออกไป จะเป็นแกนกลางทำให้รถหมุนเป็นวงกลมได้ สำหรับผู้รับการฝึกที่ถนัดซ้ายให้ทำตรงข้ามกัน

๓.๗ การกลับรถเมื่อรถ จยย. เคลื่อนที่

ภาพที่ ๙ การกลับรถเมื่อรถ จยย. เคลื่อนที่

๓.๗.๑ การกลับรถ จยย. ในขณะที่รถเคลื่อนที่เมื่อมีผู้ขี่คนเดียว

ให้ผู้รับการฝึกขึ้นขี่รถ จยย. ทำการออกรถตามหลักการที่กล่าวไว้แล้วข้างต้น เมื่อผู้รับการฝึกต้องการที่จะเปลี่ยนทิศทางหนึ่งไปยังอีกทิศทางหนึ่ง มีหลักการที่จะปฏิบัติได้ดังนี้ ไม่ว่าผู้รับการฝึก จะขี่ด้วยความเร็วเท่าใดก็ตาม การปฏิบัติให้ทำ ๓ อย่าง พร้อมกัน คือ มือซ้ายที่จับคันบังคับเลี้ยว นั้น ให้ใช้นิ้วบีบคันครีซเข้ามา มือขวาผ่อนคันเร่ง แต่อย่าให้เครื่องยนต์ดับ ลำตัวเอียงมาทางด้านซ้าย เมื่อเราแตะเบรกหลังอย่างแรง ก็จะทำให้รถหยุดอย่างกะทันหันแรงที่รถ จยย. ขี่มาด้วยความเร็ว ก็จะทำให้ท้ายรถ จยย. ปิดมาทางด้านหน้านั้น ให้ผู้ขี่ขี่ให้ท้ายแตะพื้นเพื่อเป็นแกนในการหมุนของรถ จยย. ส่วนคันบังคับเลี้ยว นั้นให้บิดเมื่อผู้ขี่เปลี่ยนทิศทางตามต้องการแล้ว ให้รีบเข้าเกียร์ต่ำสุดแล้วออกรถมาให้เร็วและแรง เพื่อให้รถ จยย. เคลื่อนไปยังทิศทางหนึ่งได้

ในการฝึก ถ้าผู้รับการฝึกเปลี่ยนทิศทางได้แล้ว แค่เมื่อออกรถเครื่องยนต์ดับ แสดงว่าปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักการและในการฝึกนั้นให้ผู้รับการฝึกเปลี่ยนทิศทางไปครึ่งรอบ คือ ๑๘๐ องศา (จากทิศทางรถ จยย. เคลื่อนที่ไปข้างหน้าให้กลับรถหันมายังทิศทางหนึ่งได้

๓.๗.๒ การกลับรถ จยย. ในขณะที่รถเคลื่อนที่เมื่อมีผู้ซ้อนท้าย

หลักการต่างๆ ปฏิบัติเหมือนกันมีผู้ขี่คนเดียว เพียงแต่คนนั่งซ้อนท้ายอย่าเกร็งลำตัวและให้เหยียดเท้าออกมาแตะพื้นด้วย ส่วนมือทั้ง ๒ ข้าง จับหรือกอดเอวผู้ขี่ไว้

๓.๘ การขี่ จยย. ข้ามเครื่องกีดขวาง

เหตุผล เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกรู้จักการทรงตัวเมื่อรถ จยย. ลอยจากพื้น เพื่อมีผลต่อการแก้ปัญหาที่เมื่อนำรถ จยย. ไปในเส้นทางที่วิบากหรือต้องกระโดดเพื่อข้ามสิ่งกีดขวางต่างๆ ในภูมิประเทศจริง

๓.๘.๑ ขั้นตอนการฝึก มีอยู่ ๒ อย่างคือ

๑.การสะดุดขอนไม้

๒.การกระโดดเนินดิน หรือมูลดิน

๑.การสะดุดขอนไม้

ผู้รับการฝึกจะต้องรู้จักหลักการทรงตัวตามที่ได้กล่าวไว้ในวิชาการขี่ จยย. เบื้องต้นเสียก่อน ถ้าผู้รับการฝึกรู้จักหลักการทรงตัวแล้วการสะดุดขอนไม้เพื่อให้รถ จยย. ลอยขึ้นจากพื้นดินก็สามารถที่จะปฏิบัติได้ เมื่อผู้รับการฝึกขึ้นขี่รถ จยย. แล้วใช้หลักการออกรถตามที่กล่าวไว้ข้างต้น ก็ให้ใช้หลักการทรงตัวในขณะที่รถเคลื่อนที่ช้าที่สุด คือผู้ขี่ขี่ให้เกียร์ต่ำสุดเท้าวางบนที่พิกเท้าทั้ง ๒ ข้างและยืนขึ้น เข่าหนีบถึงน้ำมันหรือตรงกึ่งกลางของรถให้แน่น มือจับ คันเร่งเล็กน้อย ก็จะทำให้รถ จยย. ทั้งคันลอยขึ้นจากพื้นดิน และเมื่อผ่านพ้นขอนไม้ไปแล้วให้ผ่อนคันเร่งเล็กน้อยก็จะทำให้ล้อหลังรถ จยย. ตกถึงพื้นก่อน ต่อมาก็เป็นล้อหน้าเราก็สามารถขี่ต่อไปได้ ในขณะที่รถ จยย. ลอยจากพื้นดินนั้น ผู้ขี่ขี่ยังยืนทรงตัวอยู่บนรถ จยย. และมือทั้ง ๒ ข้างจับคันบังคับเลี้ยวไว้ให้ตรง ถ้าคันบังคับเลี้ยวบิดไปทางหนึ่งทางใด เมื่อรถตกถึงพื้นจะทำให้เสียหลักการทรงตัวและรถล้มได้ และถ้าล้อหน้าตกถึงพื้นก่อนล้อก็จะเสียการทรงตัวทำให้รถล้มได้เช่นกัน

ภาพที่ ๑๐ การสะกดขี่คนขี่คนเดียว

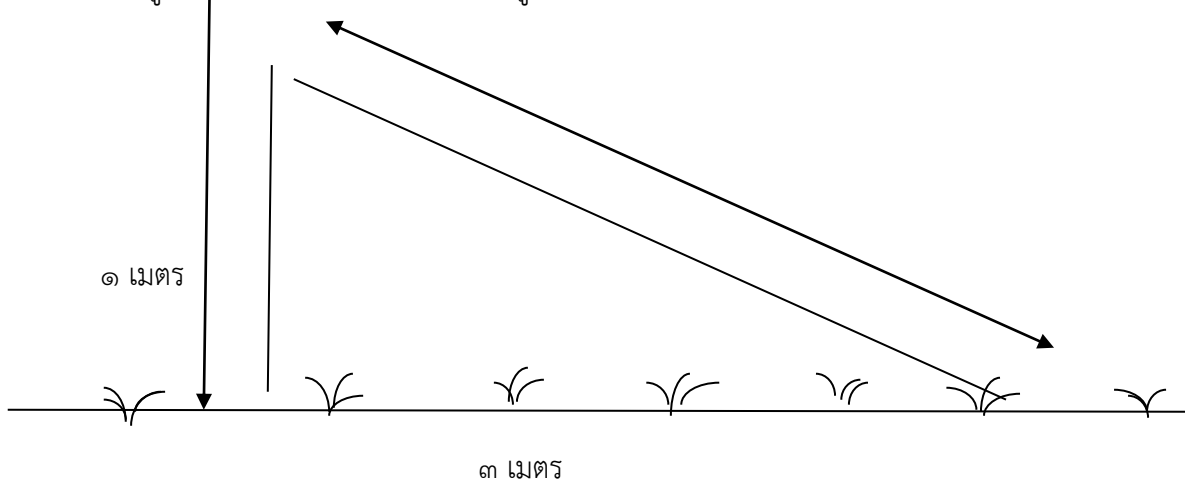

ภาพที่ ๑๑ การสะกดขี่คนขี่เมื่อมีผู้ซ้อนท้าย

๒. การกระโดดข้ามเนิน หรือมูลดิน

๒.๑ การกระโดดเนินดินหรือมูลดิน เมื่อขี่คนเดียว

เมื่อเราสะกดขี่คนขี่แล้ว ก็จะมากระโดดเนินดิน โดยใช้หลักการอันเดียวกันกับการสะกดขี่คนขี่ เพียงแต่การใช้เกียร์ต่ำอาจจะเป็นเกียร์ ๒ หรือเกียร์ ๓ แล้วแต่ทางวิ่งหรือความเร็ว แต่ก่อนที่จะทำการฝึก ผู้ฝึกควรเตรียมการทาสนามหรือเนินดินสำหรับกระโดดเสียก่อน สนามที่จะทำเป็นมูลดินที่ใช้ในการกระโดด คือความสูงความยาวของลาดเนินดิน เป็นอัตรา ๑:๓ สมมติมีความสูงของมูลดิน ๑ เมตร ความยาวของลาดมูลดินจะต้องยาว ๓ เมตร

ตัวอย่าง การทำเนินดินสำหรับกระโดด

เมื่อผู้ขับขี่ต้องการที่กระโดดเนินดินให้ใช้เกียร์ ๒ หรือ ๓ แล้วแต่ความยาวของทางวิ่ง (RUN) เริ่มออกรถให้ผู้ขับขี่ยืนขึ้น เข้าหนีบก้นน้ำมันไว้มือจับคันบังคับเล็กน้อย รถให้แน่น แขนเหยียดแต่ไม่เกร็ง ตามองไปยังเส้นทางข้างหน้า ลำตัวเอนมาข้างหลังเล็กน้อย เมื่อล้อหน้าของ รถ จยย. เร่งขึ้นทางลาดขึ้นของเนินดิน ผู้ขับขี่อย่าไปผ่อนคันเร่ง เพราะจะทำให้ความเร็วของ จยย. ลดลง และจะทำให้ล้อหน้าตกลงที่หน้าเนินดิน ก็จะทำให้รถเสียหลักล้มได้ เมื่อปิดคันเร่งอย่างสม่ำเสมอ รถก็จะลอยขึ้นจากเนินดินในขณะที่รถ จยย. อยู่ในอากาศให้ผู้ขับขี่เริ่มผ่อนคันเร่งเล็กน้อย และใช้หลักการทรงตัวทุกอย่าง ล้อหลังรถ จยย. ก็จะตกลงพื้นดินก่อนต่อมาก็เป็นล้อหน้า ข้อควรระวังในขณะที่รถลอย อย่าเอนตัวมาข้างหน้า เพราะจะทำให้ล้อหน้าลงก่อนล้อหลังจะทำให้ผู้ขับขี่เสียการทรงตัวได้ ในขณะที่ล้อหลังตกลงถึงพื้นมือทั้งสองข้างจับคันบังคับเล็กน้อยไว้ให้แน่น อย่าให้คันบังคับเลี้ยวบิดไปทางหนึ่งทางใด เพราะจะทำให้รถล้มลงได้

ภาพที่ ๑๒ กระโดดข้ามเนินดิน ผู้ขับขี่คนเดียว

๒.๒ การกระโดดข้ามเนินดินเมื่อมีผู้ซ้อนท้าย

การขับขี่ให้นำหลักการขับขี่คนเดียวมาใช้ตามขั้นตอน โดยกำหนดให้ผู้ซ้อนท้ายยืนทรงตัวบนที่พนักเก้าอี้ จอเข้าตามถนัด และใช้เข้าหนีบก้นเบาะนั่งทั้งสองข้างให้มั่นคงมือทั้งสองข้างลอดมาทางใต้แขนของผู้ขับขี่โดยจับประสานมาทางด้านหน้า พร้อมทั้งให้ผ่อนน้ำหนักตัวมาทางด้านหลังเล็กน้อย เพื่อถ่วงน้ำหนักมาทางด้านหลังในขณะที่รถ จยย. ลอยข้ามเนินดิน เมื่อรถ จยย. ตกถึงพื้นก็จะทำให้ล้อหลังตกลงถึงพื้นดิน ก่อนล้อหน้าตามลำดับ

ภาพที่ ๑๓ กระโดดข้ามเนินดิน เมื่อมีผู้ซ้อนท้าย

หมายเหตุ

ในการฝึกควรใช้ความเร็วไม่เกิน ๖๐ กม./ชม. และให้ผู้ฝึกเน้นผู้รับการฝึกถึงหลัก การทรงตัว การตัดสินใจที่แน่นอน, เฉียบขาด, และความไม่ประมาท เชื้อฟงคำสั่งของครูฝึก

ตอนที่ ๔

การใช้อาวุธบนรถจักรยานยนต์

๔.๑ ปืนเล็กยาว

๔.๑.๑ การยิงปืนประจำกายเมื่อมีผู้ซ่อนตัวยืนยิง

๔.๑.๑.๑ การปฏิบัติของผู้ขับขี่

- ๑.ให้ผู้ขับขี่ จยย. นั่งในตำแหน่งชิดถึงน้ำมันให้มากที่สุด เข้าทั้งสองข้างหนีบถึงน้ำมันไว้
- ๒.เท้าทั้งสองข้างวางบนที่פקเท้าให้ได้จังหวะพ่นกับส่นรองเท้าพอดี
- ๓.โน้มน้ำหนักตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย
- ๔.มือทั้งสองข้างจับคันบังคับรถให้กระชับ และให้แขนทั้งสองข้างงอหรือโก่งเล็กน้อย เพื่อประโยชน์ในการบังคับรถ

๔.๑.๑.๒ การปฏิบัติของคนซ่อนตัว

- ๑.การยืน ให้ยืนบนที่פקเท้าให้เต็มฝ่าเท้าใช้ส่นรองเท้าเป็นตัวล่อคนการยืน
- ๒.โน้มน้ำหนักตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย แต่อย่าให้น้ำหนักตัวอยู่บนหลังคนขับมากเกินไป
- ๓.มือทั้งสองข้างจับอาวุธประจำกายในลักษณะท่าเฉียงหรือท่าเตรียมใช้อาวุธเหมือนกับทำยืนปกติ

๔.๒.๑ การยิงเป้าหมายในทิศทางต่างๆ

๔.๑.๒.๑ การยิงเป้าหมายทางด้านหน้า

- ๑.ให้คนนั่งซ้อนท้ายลุกขึ้นยืน ให้น้ำหนักตัวอยู่บนที่פקเท้าทั้ง ๒ ข้างเท่า ๆ กัน และให้โน้มน้ำหนักตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย
- ๒.ยกปืนขึ้นมาประทับไหล่ เล็งเป้าหมายด้านหน้าโดยลืมหาดทั้งสองข้าง (อย่าไปคำนึงเรื่องพานท้ายปืนว่าจะอยู่ในตำแหน่งใด อาจจะไม่อยู่ที่ไหล่หรือท่อนแขนก็ได้)
- ๓.ยิงเสร็จให้ห้ามไกปืน, ลดพานท้ายปืน, จับปืนในท่าเฉียงอาวุธหรือเตรียมใช้อาวุธแล้วนั่งลง

ภาพที่ ๑ การยิงเป้าหมายด้านหน้า

๔.๑.๒.๒ การยิงเป้าหมายทางด้านซ้ายมือ

- ๑.การยืน ให้ยืนบนที่פקเท้าใช้ส้นรองเท้าเป็นตัวล๊อคในการยืน
- ๒.ให้บิดตัวไปทางด้านซ้าย พร้อมกับยกปืนขึ้นมาประตบร่องไหล่ เล็งเป้าหมายทางด้านซ้าย โดยลื้มตาทั้งสองข้าง
- ๓.ยิงเสร็จให้ห้ามไกปืน,ลดพานท้ายปืน,จับปืนในท่าเฉียงอาวุธหรือเตรียมใช้อาวุธ แล้วนั่งลง

ภาพที่ ๒ การยิงเป้าหมายด้านซ้าย

๔.๑.๒.๓ การยิงเป้าหมายทางด้านขวามือ

- ๑.คนนั่งซ้อนท้ายลุกขึ้นยืน ให้น้ำหนักอยู่บนที่פקเท้าทั้งข้างเท่าๆกัน และให้โน้มน้ำหนักตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย
- ๒.ให้บิดตัวไปทางด้านขวา พร้อมกับยกปืนขึ้นมาประตบร่องไหล่ เล็งเป้าหมายทางด้านขวา โดยลื้มตาทั้งสองข้าง
- ๓.ยิงเสร็จให้ห้ามไกปืน,ลดพานท้ายปืน,จับปืนในท่าเฉียงอาวุธหรือเตรียมใช้อาวุธ แล้วนั่งลง

ภาพที่ ๓ การยิงเป้าหมายด้านขวา

๔.๑.๒.๔ การยิงเป้าหมายทางด้านหลัง

๑.การปฏิบัติของผู้ขับขี่ (ข้อ ๔.๑.๑.๑)

๒.ให้คนก้นตางขวา (บิดตัวมาทางด้านซ้าย) และคนก้นตซ้าย (บิดตัวมาทางด้านขวา) บิดตัวไป ๑๘๐ องศา มองเป้าหมายทางด้านหลัง แล้วทำการยิง

๓.ยิงเสร็จให้ห้ามโกป็น บิดตัวกลับไปในท่ายืนปกติ, ลดพานท้ายลง, จับป็นในท่าเฉียงอาวุธ หรือเตรียมใช้อาวุธ แล้วนั่งลง

ภาพที่ ๔ การยิงเป้าหมายด้านหลัง

๔.๑.๒.๕ การนั่งยิงเป้าหมาย ทั้ง ๔ ทิศ

๑.ผู้ซ้อนท้ายทำท่าเตรียมยิงจากท่านั่งปกติ

ภาพที่ ๕ ท่านั่งปกติ

๒.ผู้ซ้อนท้ายทำการยิงเป้าหมายด้านหน้า

ภาพที่ ๖ การยิงเป้าหมายด้านหน้า

๓.ผู้ซ้อนท้ายทำการยิงเป้าหมายด้านซ้าย

ภาพที่ ๗ การยิงเป้าหมายด้านซ้าย

๔.ผู้ซ้อนท้ายทำการยิงเป้าหมายด้านขวา

ภาพที่ ๘ การยิงเป้าหมายด้านขวา

๕.ผู้ซ้อนท้ายทำการยิงเป้าหมายด้านหลัง

ภาพที่ ๙ การยิงเป้าหมายด้านหลัง

๔.๒ ปืนพก

๔.๒.๑ ผู้ขับขี่ จยย. ทำการยิง

ข้าราชการตำรวจมีความจำเป็นอย่างยิงที่จะต้องทำการยิงปืนพกให้ได้ทั้งมือถนัดและมือที่ไม่ถนัด

ในกรณีที่ผู้ขับขี่รถ จยย. คนเดียว มีความจำเป็นอย่างยิงที่จะต้องทำการยิงปืนพกด้วยมือที่ไม่ถนัด ดังนี้

๔.๒.๑.๑ การยิงเป้าหมายทางด้านหน้า

ภาพที่ ๑ การยิงเป้าหมายด้านหน้า

๔.๒.๑.๒ การยิงเป้าหมายทางด้านซ้ายมือ

ภาพที่ ๒ การยิงเป้าหมายด้านซ้าย

๔.๒.๑.๓ การยิงเป้าหมายทางด้านขวามือ

ภาพที่ ๓ การยิงเป้าหมายด้านขวามือ

๔.๒.๑.๔ การยิงทางด้านหลัง

ภาพที่ ๔ การยิงเป้าหมายด้านหลัง

๔.๒.๒ ผู้ซ้อนท้ายทำการยิง

ผู้ซ้อนท้ายทำการยิงด้วยมือที่ถนัด หรือบางครั้งทำการยิงด้วยมือที่ไม่ถนัดก็ได้ ดังนี้

๔.๒.๒.๑ การยืนยิง ผู้ซ้อนท้ายสามารถทำการยิงได้ทั้ง ๔ ทิศ เหมือนปืนประจำกาย

ภาพที่ ๕ การยิงเป้าหมายด้านหน้า

ภาพที่ ๖ การยิงเป้าหมายด้านขวา

ภาพที่ ๗ การยิงเป้าหมายด้านซ้าย

ภาพที่ ๘ การยิงเป้าหมายด้านหลัง

๔.๒.๒.๒ การนั่งยิง ผู้ซ้อนท้ายสามารถทำการนั่งยิงได้ทั้ง ๔ ทิศ

ภาพที่ ๙ การยิงเป้าหมายด้านหน้าบนไหล่

ภาพที่ ๑๐ การยิงเป้าหมายด้านซ้าย

ภาพที่ ๑๑ การยิงเป้าหมายด้านขวา

ภาพที่ ๑๒ การยิงเป้าหมายด้านหลัง

ตอนที่ ๕

รูปขบวนจักรยานยนต์ทางยุทธวิธี

๕.๑ ระดับการใช้รูปขบวน

- ๕.๑.๑ รูปขบวนระดับหมู่ และระดับสองหมู่
- ๕.๑.๒ รูปขบวนระดับหมวด

๕.๒ รูปขบวนมีด้วยกัน ๕ รูปขบวน คือ

- ๕.๒.๑ ตอนปิดเดี่ยว
- ๕.๒.๒ ตอนปิดคู่
- ๕.๒.๓ ตอนเปิดเดี่ยว
- ๕.๒.๔ ตอนเปิดคู่
- ๕.๒.๕ ตอนเรียงสอง

๕.๓ การปฏิบัติและโอกาสที่ใช้

- ๕.๓.๑ ตอนปิดเดี่ยว
 - ๕.๓.๑.๑ ระยะต่อระหว่างคันต่อกัน ๑๐ – ๒๕ เมตร
 - ๕.๓.๑.๒ ระยะทางยาวประมาณ ๕๐ – ๑๒๕ เมตร

ภาพที่ ๑ ตอนปิดเดี่ยว

โอกาสที่ใช้

- ๑.เส้นทางภูมิประเทศเป็นป่า
- ๒.ไม่สามารถมองเห็นในระยะไกลๆ
- ๓. ใช้ในการออกปฏิบัติการในภารกิจทั่วไป

๕.๓.๒ ตอนปิดคู่

๕.๓.๒.๑ ระยะต่อระหว่างคันที่ ๑ และ ๒ ห่าง ๕ - ๑๐ เมตร

๕.๓.๒.๒ ระยะต่อระหว่างคันที่ ๒ และ ๓ ห่าง ๑๐ - ๒๕ เมตร

๕.๓.๒.๓ เป็นลักษณะที่เป็นคู่ ๆ ไป

๕.๓.๒.๔ ระยะทางยาวประมาณ ๔๐ - ๘๐ เมตร

ภาพที่ ๒ ตอนปิดคู่

โอกาสที่ใช้

๑.เส้นทางที่มองเห็นได้ในระยะใกล้ๆ

๒.คาดว่าจะอันตรายเพื่อเพิ่มกำลัง

๓.ต่อต้านการชุมนุมโจมตี

๕.๓.๓ ตอนเปิดเดี่ยว

๕.๓.๓.๑ ระยะต่อระหว่างคัน ๒๕ - ๕๐ เมตร

๕.๓.๓.๒ ระยะทางประมาณ ๑๒๕ - ๒๕๐ เมตร

ภาพที่ ๓ ตอนเปิดเดี่ยว

โอกาสที่ใช้

- ๑.เส้นทางภูมิประเทศเป็นป่า
- ๒.มองเห็นได้ในระยะไกล
- ๓.ลดอันตรายจากการถูกซุ่มโจมตี

๕.๓.๔ ตอนเปิดคู่

- ๕.๓.๔.๑ ระยะต่อระหว่างคันที่ ๑-๒ ห่าง ๑๐ - ๒๕ เมตร
- ๕.๓.๔.๒ ระยะต่อระหว่างคันที่ ๒ - ๓ ห่าง ๒๕ - ๕๐ เมตร

ภาพที่ ๔ ตอนเปิดคู่

โอกาสที่ใช้

- ๑.เช่นเดียวกับตอนเปิดเดี่ยว
- ๒.เป็นการป้องกันและลดอันตรายจากการถูกซุ่มโจมตี

๕.๓.๕ ตอนเรียงสอง (รูปที่ ๕)

- ๕.๓.๕.๑ ระยะห่างระหว่างคัน ๑ - ๒ ห่าง ๑๐ - ๒๕ เมตร
- ๕.๓.๕.๒ ระยะห่างระหว่างแถวขึ้นขึ้นอยู่กับถนนในภูมิประเทศ
- ๕.๓.๕.๓ ระยะทางประมาณ ๕๐ - ๑๒๕ เมตร

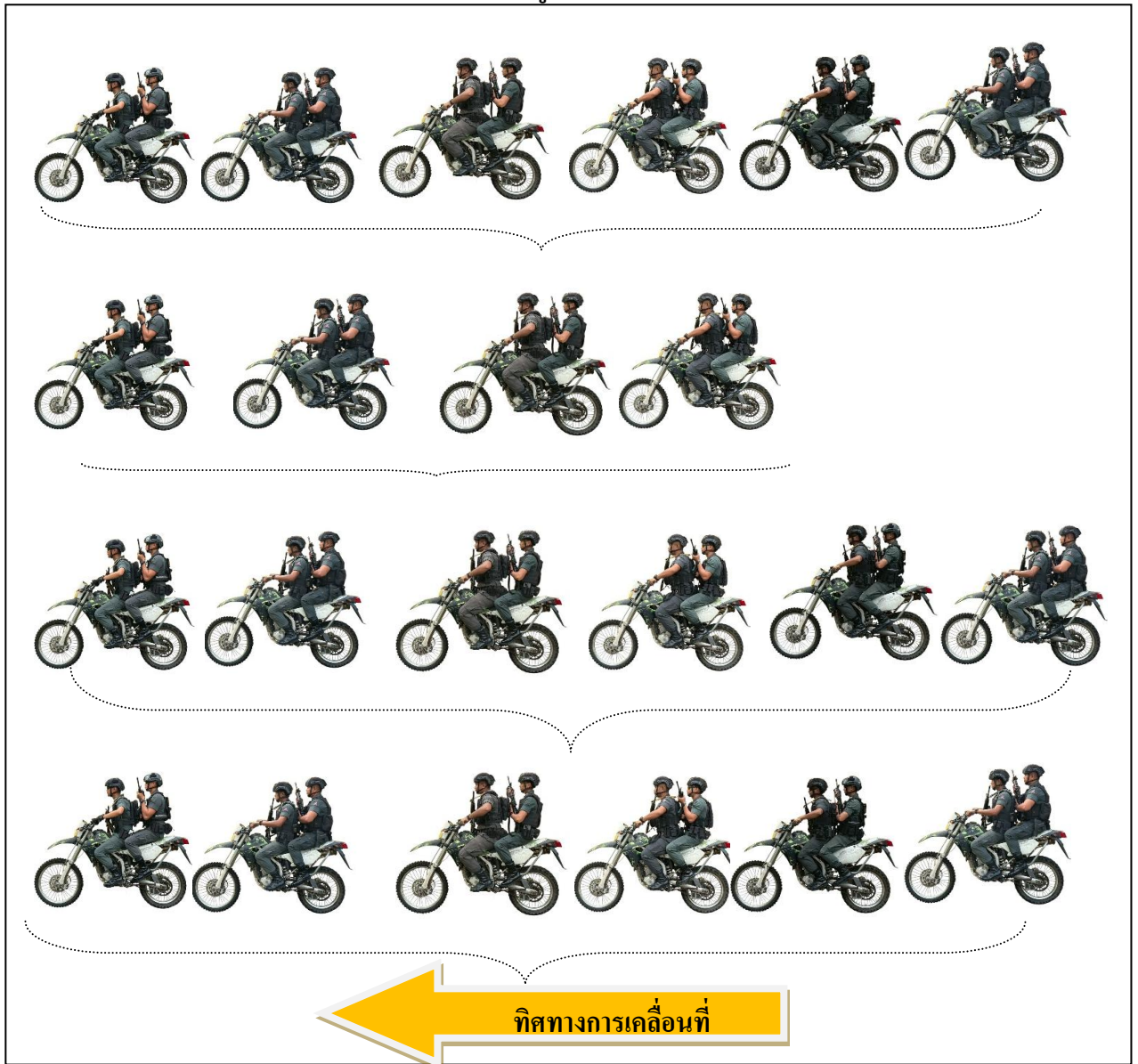

ภาพที่ ๕ ตอนเรียงสอง
โอกาสที่ใช้

๑. ในโอกาสนำขบวนอารักขา

๒. เคียงขนานสองข้างทาง หากภูมิประเทศกว้างพอ

ภาพที่ ๖ รูปขบวนระดับหมวด

ตอนที่ ๖

การลาดตระเวนโดยรถจักรยานยนต์

๖.๑ วัตถุประสงค์ของการลาดตระเวน

- ๖.๑.๑ เพื่อหาข่าว
- ๖.๑.๒ เพื่อทำการรบ
- ๖.๑.๓ เพื่อระวังป้องกัน

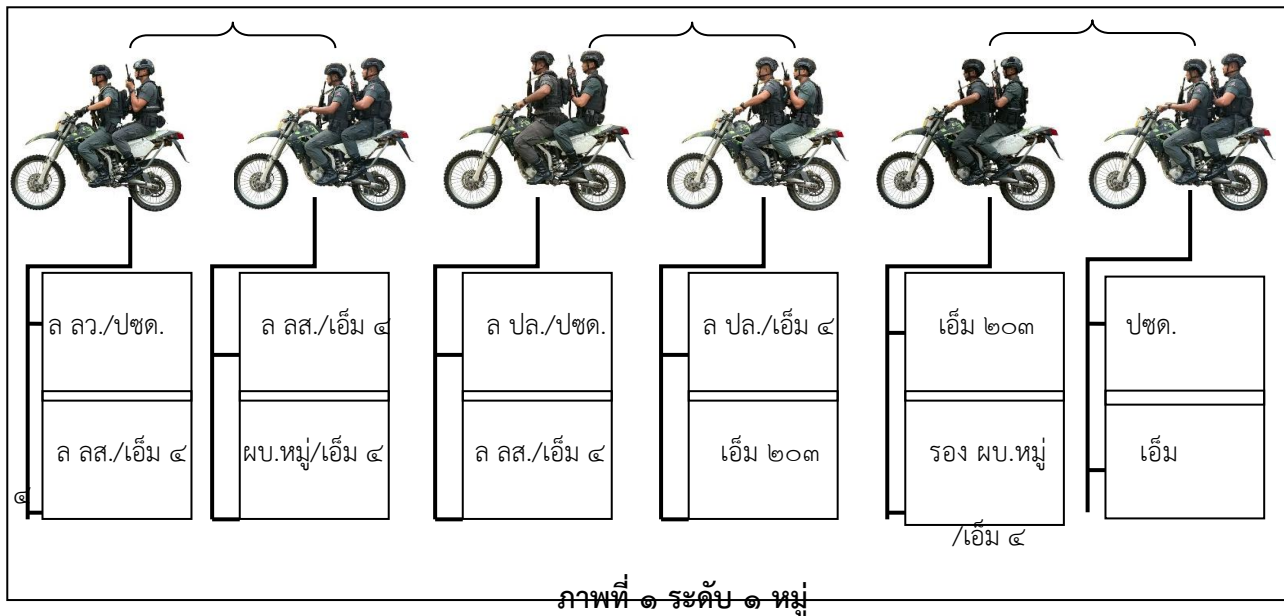
๖.๒ การจัดกำลังในการ ลว. ด้วยรถ จยย.

๖.๒.๑ ระดับ ๑ หมู่

๖.๒.๑.๑ กำลังและอุปกรณ์ ๑ หมู่ ๑๒ นาย รถ จยย. ๖ คัน ๆ ละ ๒ นาย

๖.๒.๑.๒ ระดับ ๑ หมู่ แบ่งเป็น ๓ ชุด

- ๑.ชุด ลว.
- ๒.ชุด โจมตี
- ๓.ชุด สนับสนุน

๖.๒.๑.๓ อาวุธในระดับ ๑ หมู่

- ๑.ปลส. เอ็ม ๔ จำนวน ๗ กระบอก
- ๒.ปชด. อัตโนมัตี จำนวน ๓ กระบอก
- ๓.เครื่องยิงลูกระเบิด ขนาด ๔๐ มม. (เอ็ม ๒๐๓)

จำนวน ๒ กระบอก

๔.อาวุธปืนพก

๖.๒.๑.๔ เครื่องมือสื่อสาร

ในระดับ ๑ หมู่ ใช้เครื่องมือสื่อสาร จำนวน ๓ เครื่อง

๖.๒.๒ ระดับ ๒ หมู่

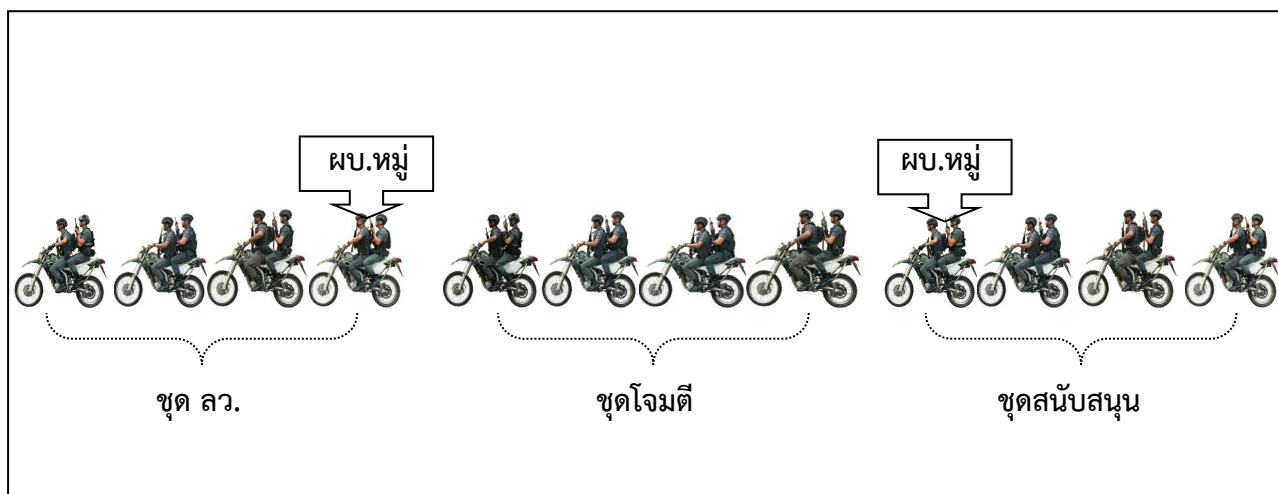
๖.๒.๒.๑ กำลังและอุปกรณ์ ๒ หมู่ ๒๔ นาย รถ จยย. ๑๒ คันๆ ละ ๒ นาย

๖.๒.๒.๒ แบ่งออกเป็น ๓ ชุด

๑.ชุด ลว.

๒.ชุดโจมตี

๓.ชุดสนับสนุน

ภาพที่ ๒ ระดับ ๒ หมู่

๖.๒.๓ ระดับหมวด

๖.๒.๓.๑ ระดับ ๑ มว.กำลังพล ๔๔ นาย รถ จยย. ๒๒ คัน

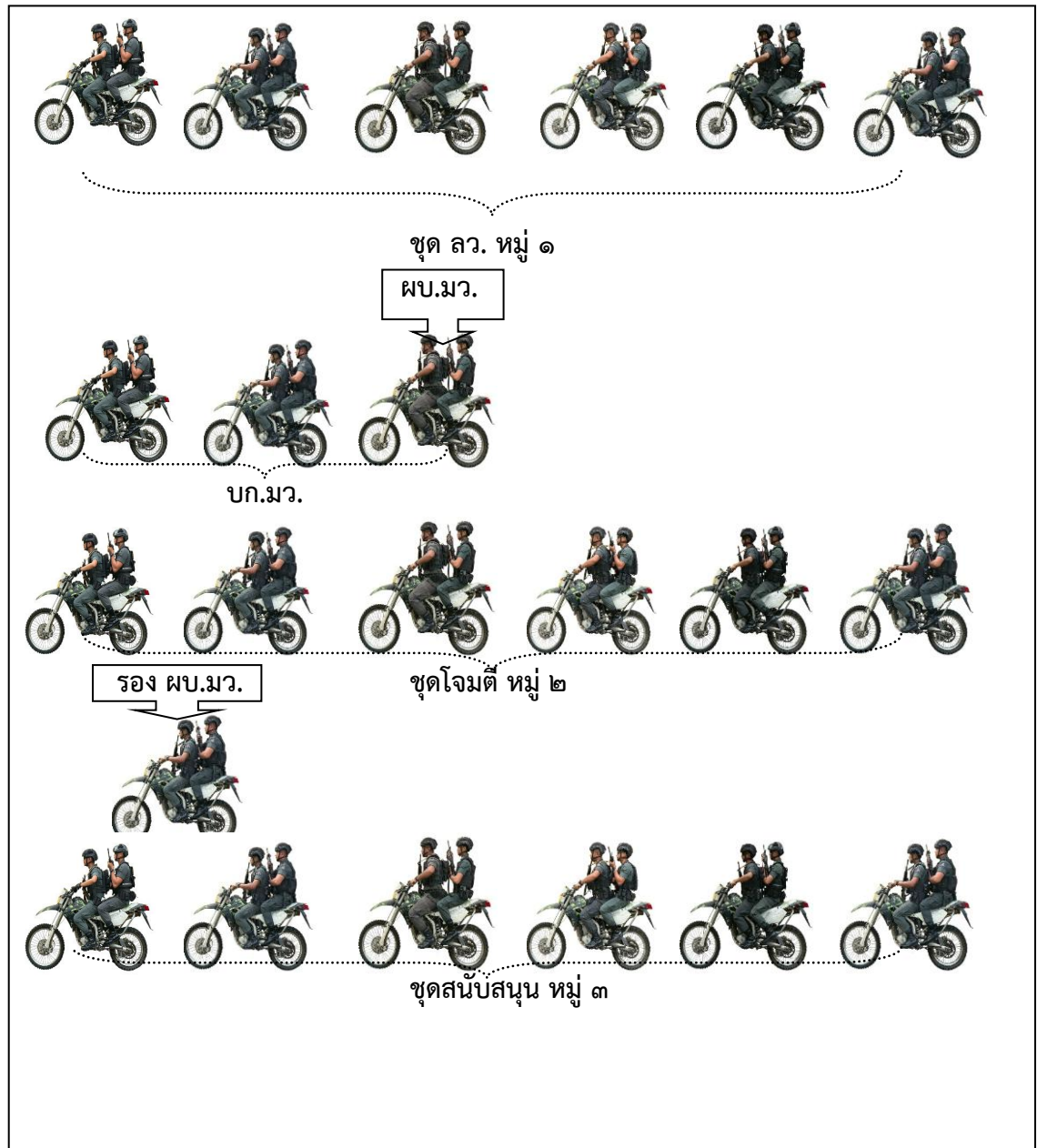
๖.๒.๓.๒ ระดับ ๑ มว.แบ่งออกเป็น ๔ ส่วน

๑.ส่วนบังคับบัญชา

๒.ส่วนลาดตระเวน

๓.ส่วนโจมตี

๔.ส่วนสนับสนุน

ภาพที่ ๓ ระดับหมวด

๖.๓ พื้นที่อันตราย ได้แก่

๖.๓.๑ ที่โล่ง

๖.๓.๒ ทางเดิน

๖.๓.๓ สิ่งกีดขวาง

๖.๓.๔ เนินสูง

๖.๓.๕ ลำห้วย

๖.๓.๖ สะพาน

๖.๓.๗ เส้นทางระยะ ๒ กม. ก่อนถึงหมู่บ้าน และออกจากหมู่บ้าน

๖.๔ วิธีการผ่านพื้นที่อันตราย

๖.๔.๑ วิธีที่ ๑ : การลงตรวจพื้นที่

- ๖.๔.๑.๑ ลว.หน้าพบสิ่งบอกรหัสหรือพื้นที่อันตราย ให้ทัศนสัญญาณหยุดทันที
- ๖.๔.๑.๒ รถ จยย. ทุกคันต้องหยุดในรูปขบวนนั้น ๆ ทุกคนลงจากรถเข้าที่กำบังข้างใดข้างหนึ่งของเส้นทาง
- ๖.๔.๑.๓ ลว.หน้าแจ้งไปยัง หน.ชุด ด้วยทัศนสัญญาณ หรือวิทยุ ว่าข้างหน้าไม่ปลอดภัย
- ๖.๔.๑.๔ หน.ชุด จัดกำลัง ๔ – ๖ นาย (ขึ้นอยู่กับกำลังที่ออก ลว.) ออกเดิน ลว.ไปทางด้านหน้า และข้างทาง ระยะห่างจากเส้นทาง ๕๐ – ๒๐๐ เมตร จนผ่านพื้นที่อันตราย
- ๖.๔.๑.๕ ชุด ลว. เห็นว่าปลอดภัย แจ้งทางวิทยุว่าพื้นที่ด้านหน้าปลอดภัย (ชุด ลว.ไม่ต้องเดินกลับมา)
- ๖.๔.๑.๖ หน.ชุดสั่งให้กำลังเคลื่อนที่ไปรับกำลังที่ออกไป ลว. และเดินทางต่อไป

๖.๔.๒ วิธีที่ ๒ : การขับขีผ่านพื้นที่

- ๖.๔.๒.๑ ลว.หน้าให้ทัศนสัญญาณพื้นที่ด้านหน้าไม่ปลอดภัย หรือแจ้งทางวิทยุไปยัง หน.ชุด
- ๖.๔.๒.๒ หน.ชุด สั่งขยายระยะต่อ โดยใช้ทัศนสัญญาณเป็นรูปขบวนเปิด รถ จยย. ทุกคันห่างกัน ๕๐ เมตร
- ๖.๔.๒.๓ ให้รถ จยย. ทุกคันเคลื่อนที่ไปโดยไม่ต้องหยุดด้วยความเร็วสูง และทุกคนพร้อมที่จะปฏิบัติเมื่อมีเหตุการณ์
- ๖.๔.๓ วิธีที่ ๓ : กบกระโดด
- ๖.๔.๓.๑ ลว. หน้าพบตะปูเรือใบ ฯลฯ หรือวัตถุต้องสงสัย ให้ทัศนสัญญาณหยุดทันที
- ๖.๔.๓.๒ รถ จยย. ทุกคันหยุดในรูปขบวนนั้น ๆ ทุกคนลงจากรถเข้าที่กำบังข้างหนึ่งข้างใดในภูมิประเทศ
- ๖.๔.๓.๓ ลว. หน้าแจ้งไปยัง ผบ.ชุด ด้วยทัศนสัญญาณ หรือวิทยุว่าข้างหน้าไม่ปลอดภัย
- ๖.๔.๓.๔ หน.ชุดให้สัญญาณผ่านพื้นที่รูปแบบกบกระโดด
- ๖.๔.๓.๕ ให้รถคันที่ ๖ ขับวิ่งผ่านรูปขบวนไปด้านหน้า ห่างจากรถคันที่ ๑ ประมาณ ๒๕ – ๕๐ เมตร (ขึ้นอยู่กับพื้นที่) หยุดรถตรวจการณไปด้านหน้า
- ๖.๔.๓.๖ ให้รถคันอื่น ๆ ปฏิบัติลักษณะเดียวกันกับคันที่ ๖ ตามลำดับ จนผ่านพื้นที่อันตราย

๖.๔.๔ วิธีที่ ๔ : การผ่านพื้นที่อันตราย “แบบผสม”

๖.๔.๔.๑ ลว. หน้าพบตะปูเรือใบ ฯลฯ หรือวัตถุต้องสงสัย ให้ทัศนสัญญาณหยุดทันที

๖.๔.๔.๒ รถ จยย. ทุกคันหยุดในรูปขบวนนั้น ๆ ทุกคนลงจากรถเข้าที่กำบังข้างหนึ่งข้างใดในภูมิประเทศ

๖.๔.๔.๓ ลว. หน้าแจ้งไปยัง ผบ.ชุด ด้วยทัศนสัญญาณ หรือวิธียู่ว่าข้างหน้าไม่ปลอดภัย

๖.๔.๔.๔ หน.ชุด ให้สัญญาณ ผ่านพื้นที่ “แบบผสม”

๖.๔.๔.๕ คนนั่งซ้อนท้ายคันที่ ๖ เดินผ่านขบวนจนถึงรถคันที่ ๑ เริ่มตรวจการณืไปด้านหน้าจนถึงระยะ ห่าง ๒๕ – ๕๐ เมตร (ขึ้นอยู่กับพื้นที่) แล้วหยุดระวังป้องกัน พร้อมตรวจการณืไปด้านหลัง และให้สัญญาณพื้นที่ด้านหน้าปลอดภัย

๖.๔.๔.๖ ให้คนนั่งซ้อนท้ายคันอื่น ๆ ปฏิบัติลักษณะเดียวกันกับคันที่ ๖ ตามลำดับ

๖.๔.๔.๗ ให้รถคันที่ ๖ ขับผ่านขบวน แล้วไปหยุดที่คนซ้อนท้ายของคันที่ ๖

๖.๔.๔.๘ รถคันอื่น ๆ ให้ปฏิบัติลักษณะเดียวกันกับรถคันที่ ๖

๖.๔.๔.๙ ปฏิบัติจนผ่านพื้นที่อันตราย

๖.๕ การระวังพื้นที่ด้านหลัง

๖.๕.๑ ใช้รถยนต์ระวังพื้นที่ด้านหลังเพื่อลดการประกบยิงจากข้าศึก

๖.๕.๒ รถ จยย. ปกติผู้ซ้อนท้ายต้องระวังพื้นที่ทางด้านหลัง เมื่อตรวจการพบฝ่ายตรงข้ามติดตาม ให้เพิ่มความเร็วจนถึงพื้นที่ปลอดภัยหยุดหน่วยลงจากรถเข้ากำบังอย่างรวดเร็ว

๖.๖ ความเร็วในการขับขี่

๖.๖.๑ ภูมิประเทศที่ยากลำบาก ใช้ความเร็วไม่เกิน ๓๐ – ๕๐ กม./ชม.

๖.๖.๒ ภูมิประเทศโล่งใช้ความเร็วไม่เกิน ๕๐ – ๗๐ กม./ชม.

ตอนที่ ๗

การ รปภ.บุคคลสำคัญ และเส้นทาง

๗.๑ บุคคลสำคัญขับขี่ รถ จยย.

๗.๑.๑ จัดกำลัง ๑ หมู่ ทำการ รปภ.บุคคลสำคัญ

๗.๑.๒ ขั้นตอนการปฏิบัติ

๗.๑.๒.๑ ผู้ขับขี่รถ จยย. และผู้ซ้อนท้าย คันที่ ๑ ทำหน้าที่ ตรวจการณ์พื้นที่ ด้านหน้า ระยะห่างจากบุคคลสำคัญ ๑๐๐ – ๑๕๐ เมตร (ขึ้นอยู่กับภูมิประเทศ)

๗.๑.๒.๒ ผู้ขับขี่รถ จยย. และผู้ซ้อนท้าย คันที่ ๒ ทำหน้าที่ระวังป้องกันผู้ขับขี่ รถ จยย. คันที่ ๑ และเป็นรถนำบุคคลสำคัญ ระวังป้องกันด้านหน้า ระยะห่างจากบุคคลสำคัญ ๑๐-๑๕ เมตร

๗.๑.๒.๓ ผู้ขับขี่รถ จยย. และผู้ซ้อนท้าย คันที่ ๓ ทำหน้าที่ระวังป้องกันบุคคล สำคัญทางด้านซ้าย ระยะห่าง ๒ – ๓ เมตร

๗.๑.๒.๔ ผู้ขับขี่รถ จยย. และผู้ซ้อนท้าย คันที่ ๔ ทำหน้าที่ระวังป้องกันบุคคล สำคัญทางด้านขวา ระยะห่าง ๒ – ๓ เมตร

๗.๑.๒.๕ ผู้ขับขี่รถ จยย. และผู้ซ้อนท้าย คันที่ ๕ ทำหน้าที่ระวังป้องกันบุคคล สำคัญทางด้านหลัง ระยะห่างจากบุคคลสำคัญ ๑๐ – ๑๕ เมตร

๗.๑.๒.๖ ผู้ขับขี่รถ จยย. และผู้ซ้อนท้าย คันที่ ๖ ทำหน้าที่ระวังป้องกันหลัง ระยะห่างจากบุคคลสำคัญ ๑๐๐ – ๑๕๐ เมตร (ขึ้นอยู่กับภูมิประเทศ)

ภาพที่ ๑ บุคคลสำคัญขับขี่ จยย.

๗.๒ บุคคลสำคัญขับขี่รถยนต์

๗.๒.๑ จัดกำลัง ๑ หมู่ ทำการ รปภ.บุคคลสำคัญ

๗.๒.๒ ขั้นตอนการปฏิบัติ

๗.๒.๒.๑ ผู้ขับขี่ และผู้ซ้อนท้ายรถ จยย.คันที่ ๑,๖ ทำหน้าที่เหมือนกับการ รปภ.บุคคลสำคัญขับขี่รถ จยย. แต่ระยะห่าง ๑๐๐ – ๒๐๐ เมตร

๗.๒.๒.๒ ผู้ขับขี่ และผู้ซ้อนท้ายรถ จยย.คันที่ ๒,๕ ปฏิบัติเหมือนกับ การ
รปภ.บุคคลสำคัญขับขี่รถ จยย. ระยะห่าง ๑๕ – ๒๕ เมตร

๗.๒.๒.๓ ผู้ขับขี่ และผู้ซ้อนท้ายรถ จยย. คันที่ ๓,๔ ปฏิบัติเหมือนกับการ
รปภ.บุคคลสำคัญขับขี่รถ จยย.

ตอนที่ ๘

การต่อต้านการข่มขู่โจมตี

๘.๑ การปฏิบัติเมื่อเข้าศึกษาข่มขู่โจมตีหัวขบวนทางด้านซ้าย

๘.๑.๑ การปฏิบัติ

๘.๑.๑.๑ ผู้ขับขี่ จยย. ทุกคัน ทำการเบรกรถ และผ่อนคันเร่งลงให้สุดโดยไม่ปีบคลัชปล่อยให้เครื่องยนต์ดับ

๘.๑.๑.๒ ผู้ขับขี่ จยย. ทำการสละรถ โดยผลักคันบังคับการเลี้ยวไปทางซ้ายให้สุด (เข้าศึกษาทางด้านซ้าย) พร้อมกับเหยียดเท้าขวาไปเฉียงไปข้างหน้าให้สุด เท้าหน้ากดตัวไปทางขวาวางให้รถนอนตะแคงโดยให้คันบังคับเลี้ยวไปทางซ้าย (ภาพที่ ๑ - ๒)

๘.๑.๑.๓ ทำการล้มตัวโดยหันศีรษะเข้าหาตัวรถ ใช้รถเป็นที่กำบังและทำกรายิ่งไปยังเข้าศึกษาอย่างหนาแน่น (รูปที่ ๓ - ๔)

๘.๑.๑.๔ การปฏิบัติของผู้ซ้อนท้ายทุกคน เมื่อผู้ขับขี่ผ่อนคันเร่งลงรถจะมีแรงเฉื่อย ให้ผู้ซ้อนท้ายทุกคนกระโดดลงจากรถ โดยให้เท้าทั้งสองข้างลงถึงพื้นพร้อมๆ กัน แล้ววิ่งไปตามแรงเฉื่อยของรถประมาณ ๔ - ๕ เมตร แล้วทำการล้มขวางทางขวาหันศีรษะไปทางด้านซ้ายศึกษา (รูปที่ ๕ - ๙)

๘.๑.๒ ขั้นตอนการดำเนินกลยุทธ์ (ภาพที่ ๑๐ – ๒๑)

๘.๑.๒.๑ เมื่อเข้าศึกโจมตีทางซ้ายส่วนหัวขบวน ให้รีบตะโกนทันที “เข้าศึกทางซ้าย”

๘.๑.๒.๒ แปลรูปขบวนทันที โดยให้รถคันที่ ๓, ๔, ๕, ๖ แปลรูปขบวนตัว L ส่วนรถคันที่ ๑, ๒ ให้นอนหมอบอยู่กับที่ และทุกคนทำการยิงไปยังข้าศึก

๘.๑.๒.๓ ผบ.หน่วยสั่งการ หยุดยิง, ตะลุมบอน เมื่อผ่านเลยข้าศึกให้เข้าหาที่กำบัง หรือนอนหมอบ

๘.๑.๒.๔ ผู้รับคำสั่งแปรรูปขบวนเป็นหน้ากระดานและทำการยิงประกอบการเคลื่อนที่ไปยังเป้าหมายที่ปรากฏ

๘.๑.๒.๕ ผบ.หน่วยสั่ง หยุดยิง, โอบล้อม, ตรวจค้น

๘.๑.๒.๖ ชุดตรวจค้นทำการตรวจค้นและรายงานการตรวจค้น

๘.๑.๒.๗ ผบ.หน่วยสั่งถอนตัว

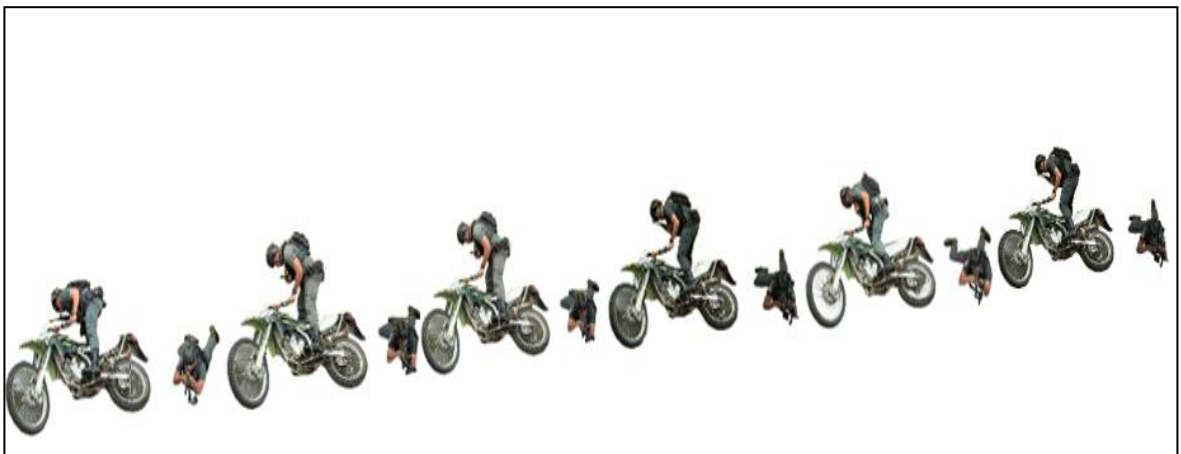
ภาพที่ ๑๐ เคลื่อนที่รูปขบวนแถวตอน

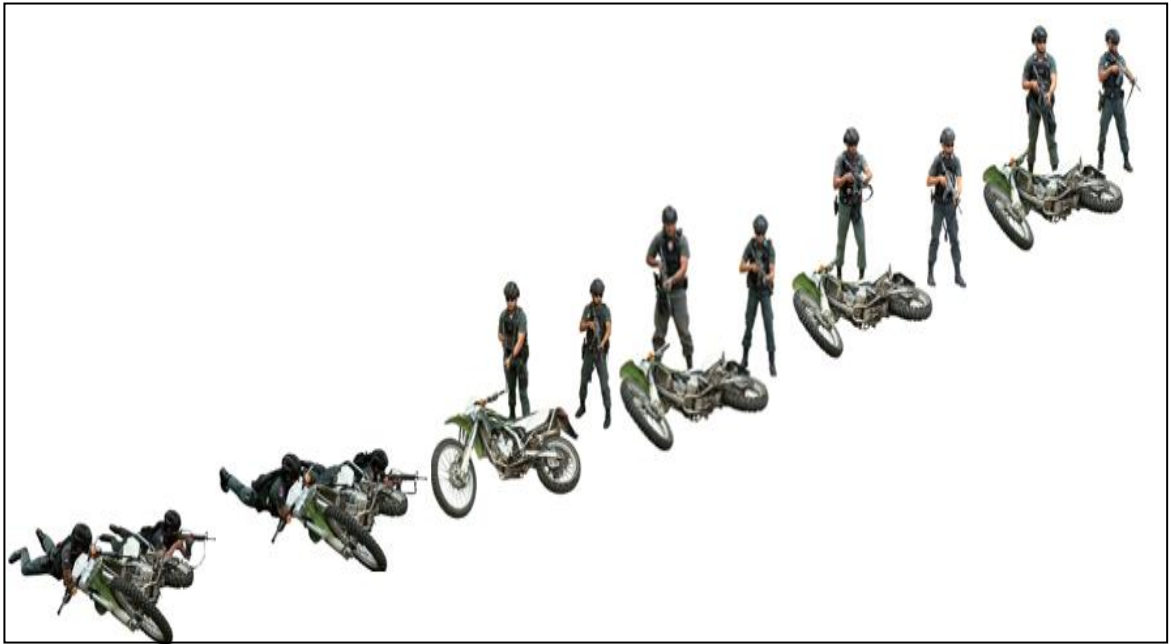
ภาพที่ ๑๑ ข้าราชการโจมตีทางด้านซ้าย (หัวขวบน)

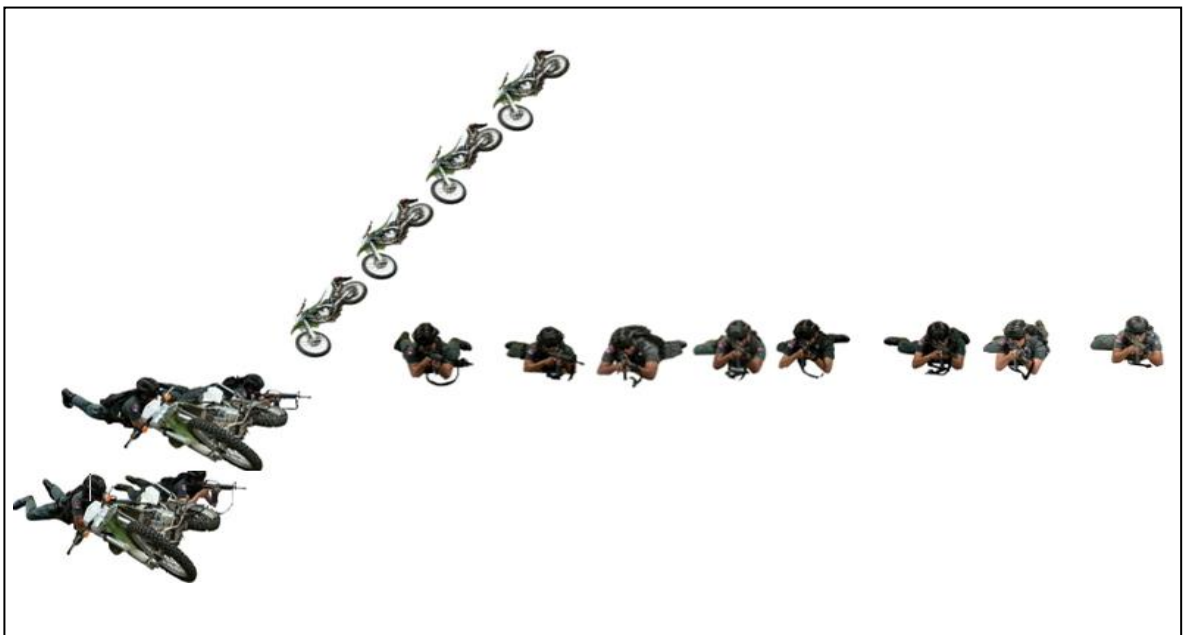
ภาพที่ ๑๒ คนซ้อนท้ายกระโดดลง และล้มตัว

ภาพที่ ๑๓ ผู้ขับขี่สละรถ

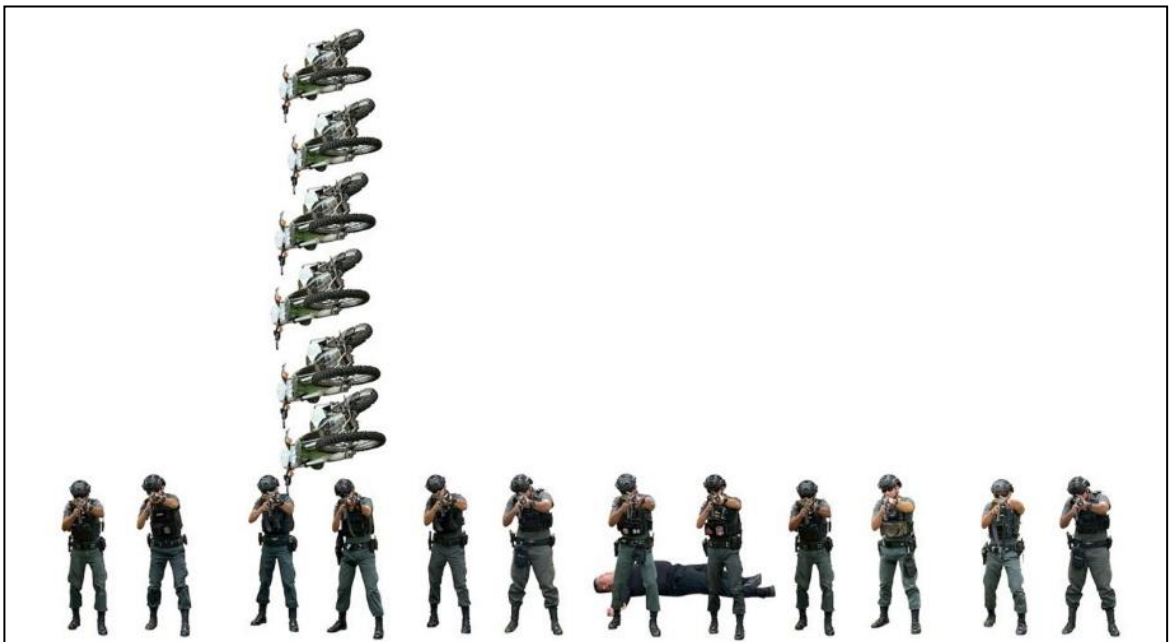
ภาพที่ ๑๔ คั่นที่ ๓,๔,๕,๖ ปรับรูปขบวน

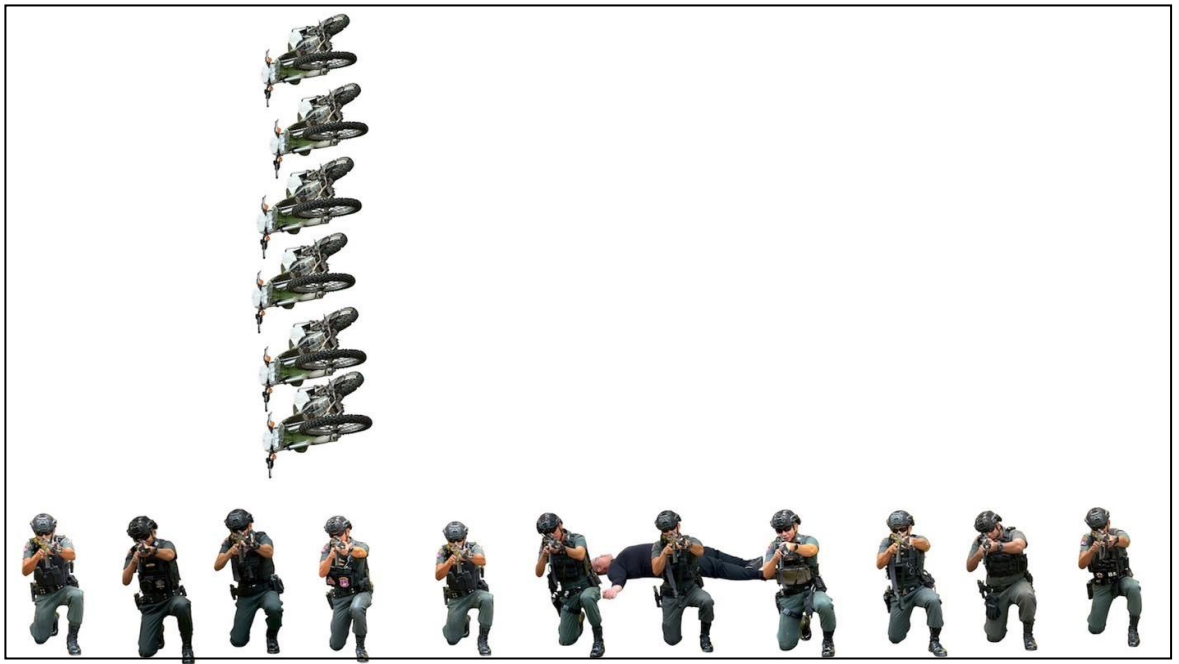
ภาพที่ ๑๕ รูปขบวนตัว แอล (L)

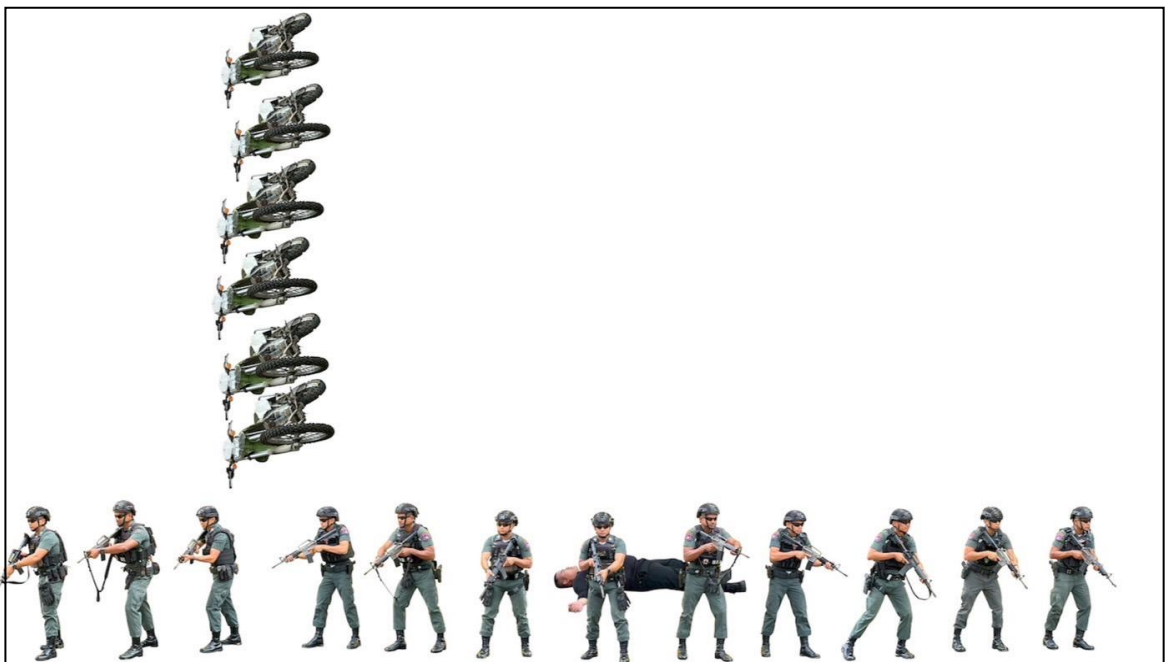
ภาพที่ ๑๖ คั่นที่ ๓, ๔, ๕, ๖ เตรียมปรับรูปขบวนเป็นหน้ากระดาน

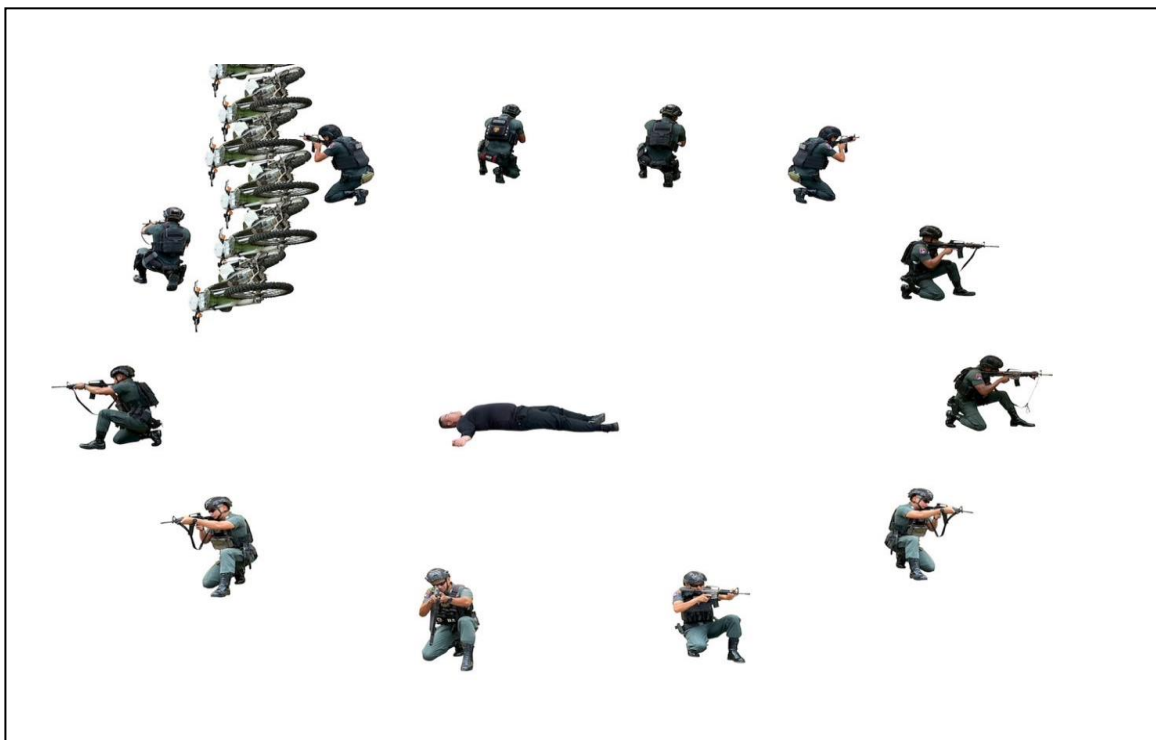
ภาพที่ ๑๗ คั่นที่ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖ เคลื่อนที่เป็นรูปหน้ากระดาน

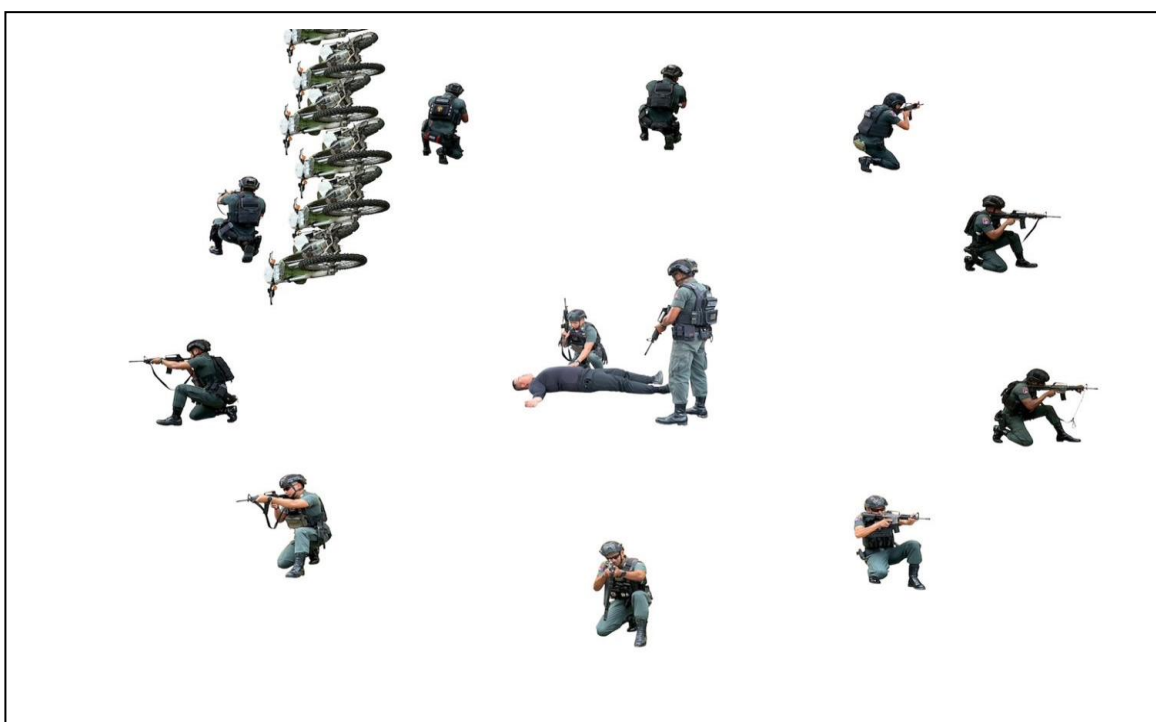
ภาพที่ ๑๘ นั่ง หรือหมอบเข้าที่กำบัง

ภาพที่ ๑๙ การวิ่งโอบล้อม

ภาพที่ ๒๐ การรายงานการโอบล้อม

ภาพที่ ๒๑ ตรวจค้น และถอนตัว

๘.๒ การปฏิบัติเมื่อเข้าศึกษาจุดกลางขบวนทางด้านซ้าย

๘.๒.๑ การปฏิบัติ

๘.๒.๑.๑ ผู้ขับขี่ จยย.ทุกคัน ทำการเบรกรถ และผ่อนคันเร่งลงให้สุดโดยไม่บีบคลัตช์ปล่อยให้เครื่องยนต์ดับ

๘.๒.๑.๒ ผู้ขับขี่ จยย.ทำการสละรถ โดยผลักดันบังคับการเลี้ยวไปทางซ้ายให้สุด พร้อมกับเหยียดเท้าขวาไปเฉียงไปข้างหน้าให้สุด เท้าหน้ากดตัวไปทางขวาวางให้รถนอนตะแคงโดยให้คันบังคับเลี้ยวไปทางซ้าย

๘.๒.๑.๓ ทำการล้มตัวโดยหันศีรษะเข้าหาตัวรถ ใช้รถเป็นที่กำบังและทำการยิงไปยังข้าศึกอย่างหนาแน่น

๘.๒.๑.๔ การปฏิบัติของผู้ซ้อนท้ายทุกคัน เมื่อผู้ขับขี่ผ่อนคันเร่งลงรถจะมีแรงเฉื่อย ให้ผู้ซ้อนท้ายทุกคันกระโดดลงจากรถ โดยให้เท้าทั้งสองข้างลงถึงพื้นพร้อมๆ กัน แล้ววิ่งไปตามแรงเฉื่อยของรถประมาณ ๔ - ๕ เมตร แล้วทำการล้มข้างทางขวาหันศีรษะไปทางด้านข้าศึก

๘.๒.๒ ขั้นตอนการดำเนินกลยุทธ์ (ภาพที่ ๒๒-๓๒)

๘.๒.๒.๑ เมื่อข้าศึกโจมตีกลางขบวนทางด้านซ้าย ให้รับตะโกนทันที “ข้าศึกทางซ้าย”

๘.๒.๒.๒ แปลรูปขบวนทันที โดยให้รถคันที่ ๑, ๒, ๕, ๖ แปลรูปขบวนตัววี (V) ส่วนรถคันที่ ๓, ๔ ให้อนหมอบอยู่กับที่ และทุกคนทำการยิงไปยังข้าศึก

๘.๒.๒.๓ ผบ.หน่วยสั่งการ หยุดยิง, ตะลุมบอน

๘.๒.๒.๔ ให้ผู้ขับขี่และผู้ซ้อนท้ายรถคันที่ ๓-๔, ๒-๕, ๑-๖ ลุกขึ้นทำการยิงประกอบการเคลื่อนที่ไปยังเป้าหมายที่ปรากฏตามลำดับ

๘.๒.๒.๕ ผบ.หน่วยสั่งการ หยุดยิง, โอบล้อม, ตรวจค้น

๘.๒.๒.๖ ชุดตรวจค้นทำการตรวจค้นและรายงานผลการตรวจค้น

๘.๒.๒.๗ ผบ.หน่วยสั่ง ถอนตัว

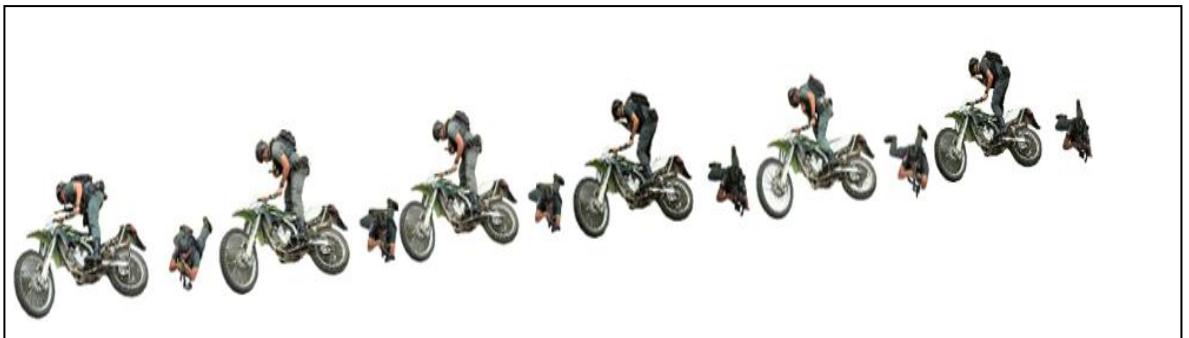
ภาพที่ ๒๒ เคลื่อนที่รูปขบวนแถวตอน

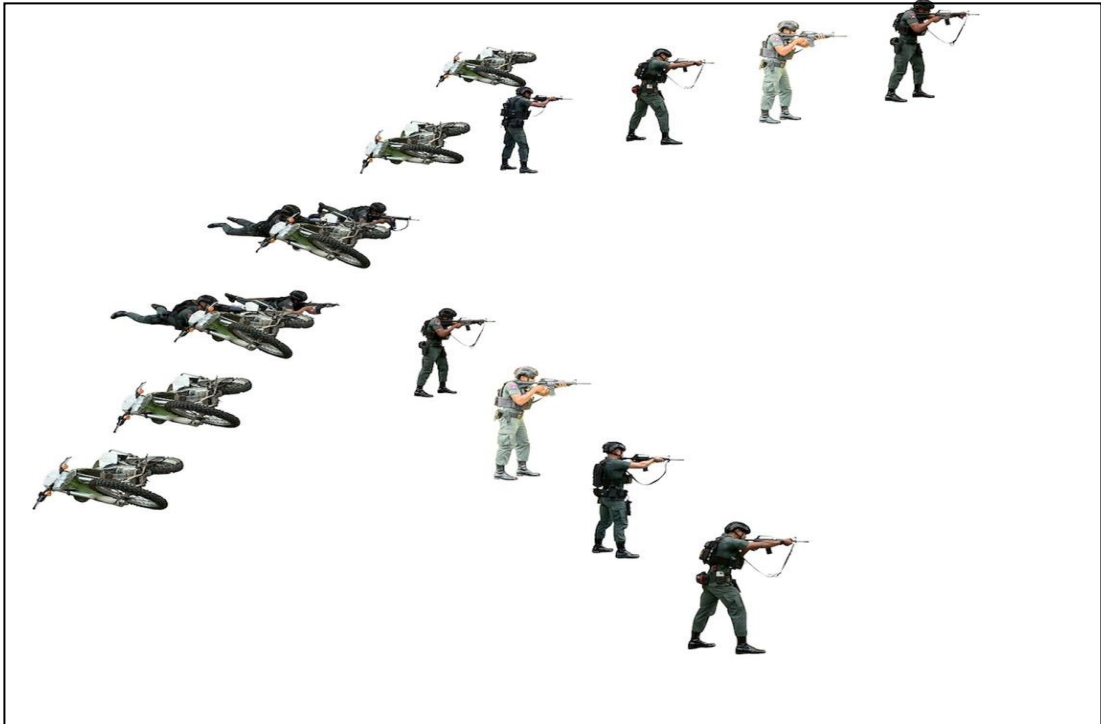
ภาพที่ ๒๓ ข้างศึกโจมตีกลางขบวนทางด้านซ้าย ผู้ซ้อนท้ายกระโดดลง

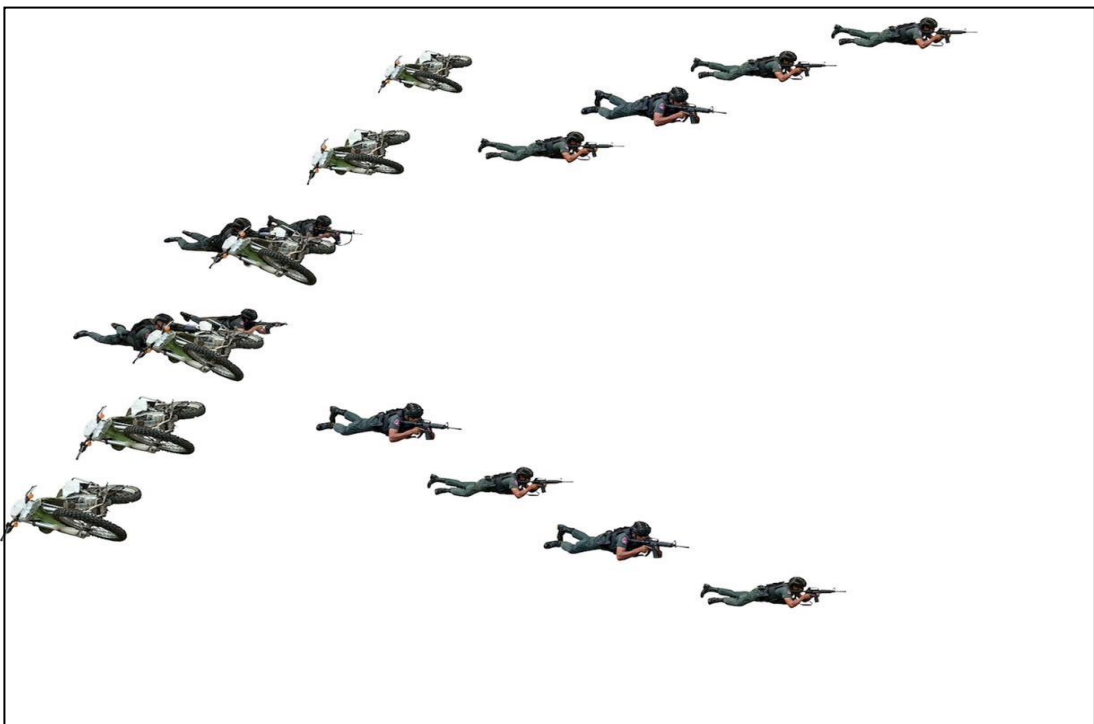
ภาพที่ ๒๔ ผู้ซ้อนท้ายกระโดดลงแล้วล้มตัว

ภาพที่ ๒๕ ผู้ขับขี่สละรถ

ภาพที่ ๒๖ คั่นที่ ๑, ๒, ๕, ๖ ปรับรูปขบวน

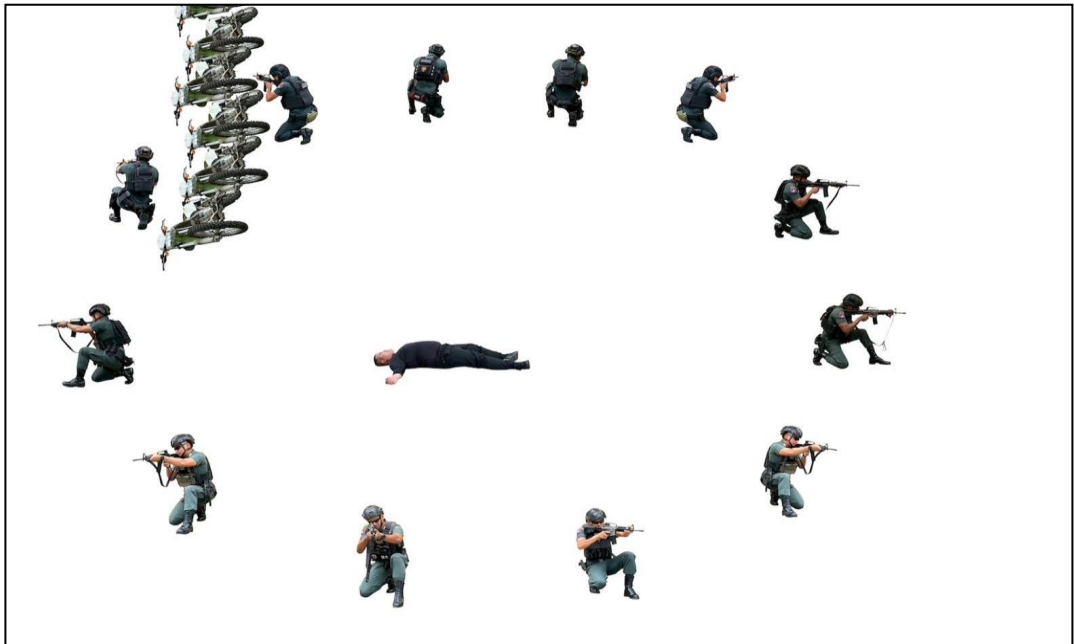
ภาพที่ ๒๗ คั่นที่ ๑, ๒, ๕, ๖ ปรับรูปขบวนตัว วี (V)

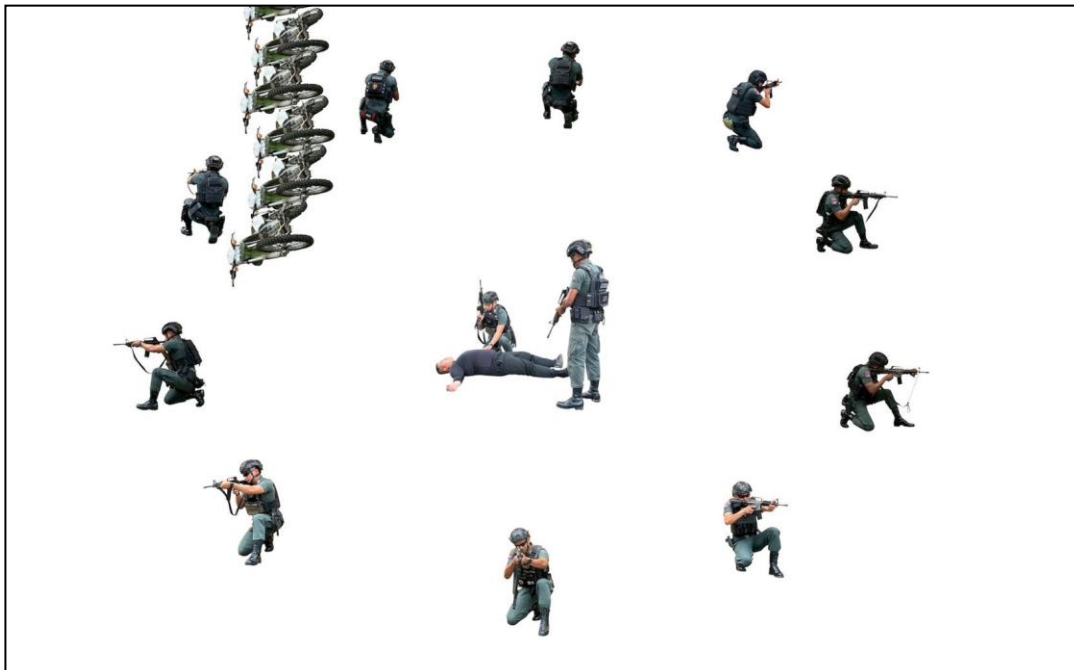
ภาพที่ ๒๘ คั่นที่ ๓, ๔ เตรียมเคลื่อนที่ปรับรูปขบวนประกอบการยิง

ภาพที่ ๒๙ ยิงประกอบการเคลื่อนที่ผ่านข้าศึก

ภาพที่ ๓๐ โอบล้อม

ภาพที่ ๓๑ การตรวจค้น และถอนตัว

๘.๓ การปฏิบัติเมื่อเข้าศึกชุมโจรมติท้ายขบวนทางด้านซ้าย

๘.๓.๑ การปฏิบัติ

๘.๓.๑.๑ ผู้ขับขี่ จยย.ทุกคัน ทำการเบรกรถ และผ่อนคันเร่งลงให้สุดโดยไม่บีบคลัทช์ปล่อยให้เครื่องยนต์ดับ

๘.๓.๑.๒ ผู้ขับขี่ จยย.ทำการสละรถ โดยผลักคันบังคับการเลี้ยวไปทางซ้ายให้สุด พร้อมกับเหยียดเท้าขวาไปเฉียงไปข้างหน้าให้สุด เท้าหน้ากดตัวไปทางขวาวางให้รถนอนตะแคงโดยให้คันบังคับเลี้ยวไปทางซ้าย

๘.๓.๑.๓ ทำการล้มตัวโดยหันศีรษะเข้าหาตัวรถ ใช้รถเป็นที่กำบังและทำการยิงไปยังข้าศึกอย่างหนาแน่น

๘.๓.๑.๔ การปฏิบัติของผู้ซ้อนท้ายทุกคัน เมื่อผู้ขับขี่ผ่อนคันเร่งลงรถจะมีแรงเฉื่อย ให้ผู้ซ้อนท้ายทุกคันกระโดดลงจากรถ โดยให้เท้าทั้งสองข้างลงถึงพื้นพร้อมๆ กัน แล้ววิ่งไปตามแรงเฉื่อยของรถประมาณ ๔ – ๕ เมตร แล้วทำการล้มข้างทางขวาหันศีรษะไปทางด้านข้างศึก

๘.๓.๒ ขั้นตอนการดำเนินกลยุทธ์ (ภาพที่ ๓๓ – ๔๑)

๘.๓.๒.๑ เมื่อเข้าศึกโจรมติส่วนท้ายขบวนทางด้านซ้าย ให้รีบตะโกนทันที

๘.๓.๒.๒ แปลรูปขบวนทันที โดยให้รถคันที่ ๑, ๒, ๓, ๔ แปลรูปขบวนตัวแอล (L) ส่วนรถคันที่ ๕, ๖ ให้อนหมอบอยู่กับที่ และทุกคนทำการยิงไปยังข้าศึก

๘.๓.๒.๓ ผบ.หน่วยสั่งหยุดยิง, เตรียมตะลุมบอน

๘.๓.๒.๔ ผู้รับคำสั่งแปรรูปขบวนหน้ากระดานและทำการยิงประกอบการเคลื่อนที่ไปยังเป้าหมายที่ปรากฏ

๘.๓.๒.๕ ผบ.หน่วยสั่ง “หยุดยิง” โอบล้อม, ตรวจค้น

๘.๓.๒.๖ ชุดตรวจค้นทำการตรวจค้นและรายงานผลการตรวจค้น

๘.๓.๒.๗ ผบ.หน่วยสั่งถอนตัว

ภาพที่ ๓๒ เคลื่อนที่รูปขบวนแถวตอน

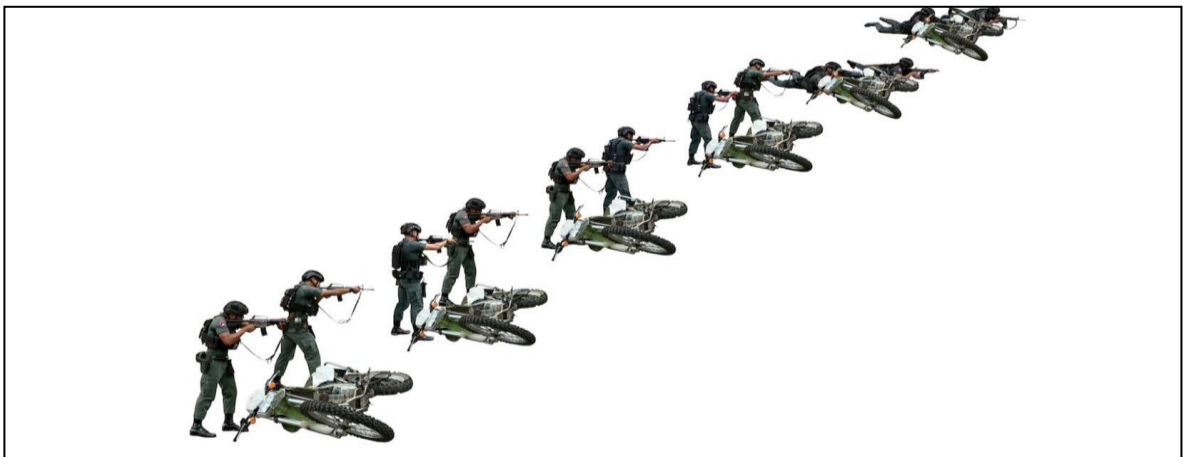
ภาพที่ ๓๓ ข้าราชการโจมตีท้ายขบวนทางด้านซ้าย

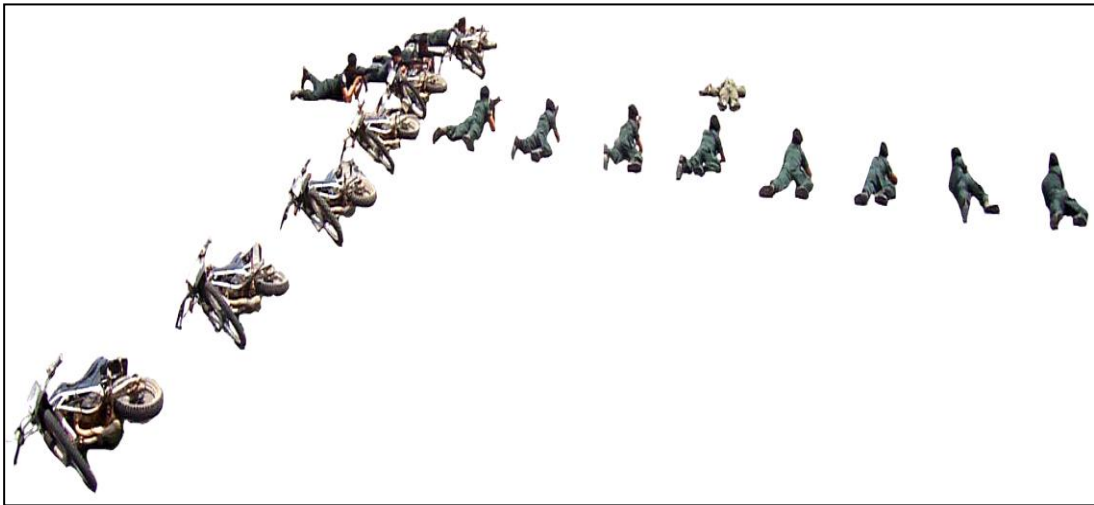
ภาพที่ ๓๔ ผู้ซ้อนท้ายกระโดดลง และล้มตัว

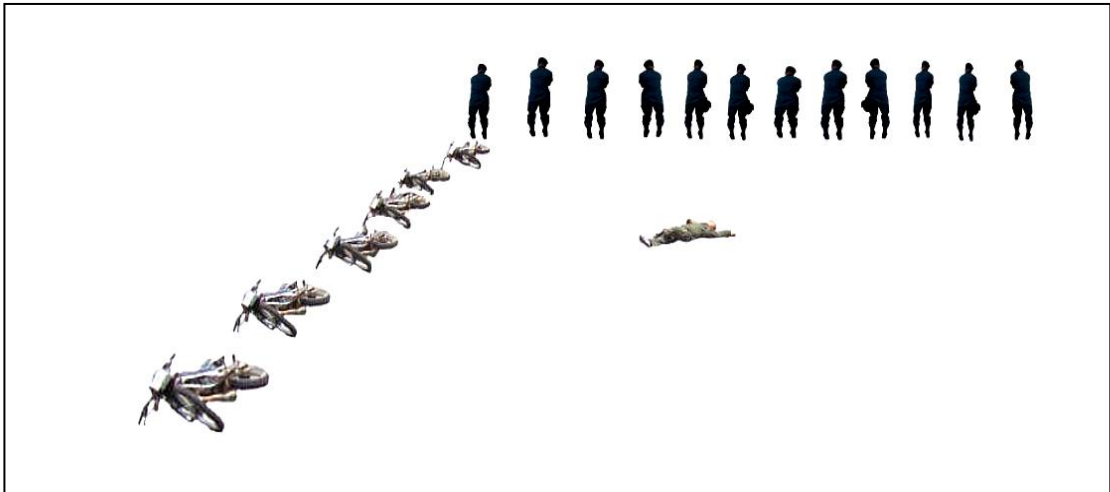
รูปที่ ๓๕ ผู้ขับขี่สละรถ

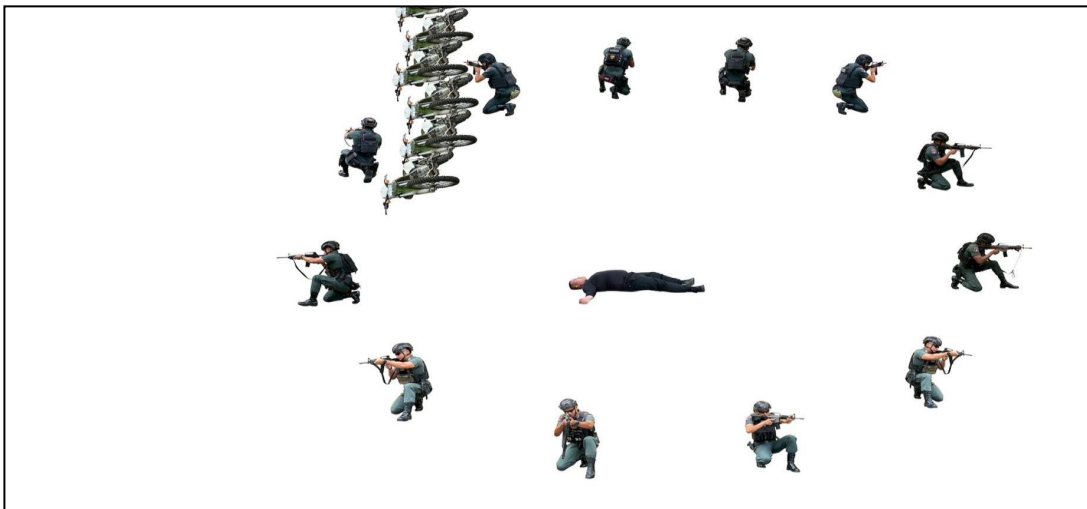
ภาพที่ ๓๖ คั่นที่ ๑, ๒, ๓, ๔ ปรับรูปขบวน

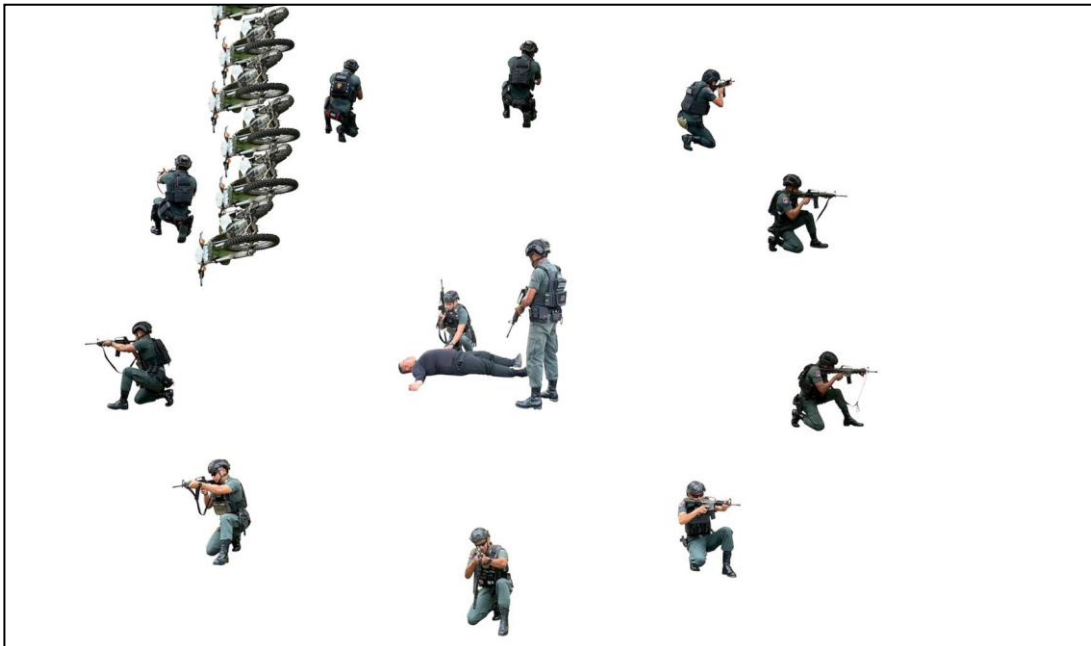
ภาพที่ ๓๗ คั่นที่ ๑, ๒, ๓, ๔ ปรับรูปขบวนตัว แอล (L)

ภาพที่ ๓๘ ยิงประกอบการเคลื่อนที่ผ่านข้าศึก เป็นรูปขบวนหน้ากระดาน

ภาพที่ ๓๙ โอบล้อม

ภาพที่ ๔๐ ตรวจค้น และถอนตัว

ตอนที่ ๙

การตั้งจุดตรวจ สกัดกันโดยฉับพลัน และการปิดล้อม

๙.๑ ความมุ่งหมาย

- ๙.๑.๑ ตรวจค้นสิ่งผิดกฎหมาย
- ๙.๑.๒ บุคคลต้องสงสัย
- ๙.๑.๓ ยานพาหนะ
- ๙.๑.๔ ป้องปราม

๙.๒ การตั้งจุดตรวจ สกัดกันโดยฉับพลัน

- ๙.๒.๑ การตั้งจุดตรวจโดยการวางแผนไว้ล่วงหน้า
- ๙.๒.๒ การตั้งจุดตรวจสกัดกันโดยฉับพลัน (ภาพที่ ๑)

๙.๓ การจัดกำลัง

แบ่งออกเป็น ๔ ส่วน

- ๙.๓.๑ ส่วนตรวจค้นและคุ้มกันชุดตรวจค้น
 - ๙.๓.๑.๑ มีหน้าที่
 - ๑. ตรวจค้นบุคคล, ยานพาหนะ, สัมภาระโดยละเอียด
 - ๒. คุ้มกันส่วนตรวจค้นให้ได้รับความปลอดภัย
 - ๙.๓.๑.๒ ขั้นตอนการปฏิบัติ (ภาพที่ ๒ – ๓)

เป็นผู้คุ้มกัน

ผู้ตรวจค้น

คันที่ ๒

๑.ให้ผู้ซ้อนท้ายรถคันที่ ๓ ทำหน้าที่ตรวจค้นให้ผู้ซ้อนท้ายรถคันที่ ๕

๒.ให้ผู้ขับขี่รถคันที่ ๓ - ๕ ระวังป้องกันภายนอกให้กับชุดตรวจค้นที่ ๑

๓.ผู้ซ้อนท้ายรถคันที่ ๔ ทำหน้าที่ตรวจค้น ผู้ขับขี่รถคันที่ ๔ คุ้มกัน

๔.ผู้ขับขี่รถคันที่ ๒ ทำหน้าที่ระวังป้องกันภายนอกให้ กับชุดตรวจ

๕.หน.ชุดควบคุมการปฏิบัติทั้งหมด (หน.ชุดอยู่ในตำแหน่งรถคันที่ ๒)

ภาพที่ ๒ การจัดกำลัง

ภาพที่ ๓ ส่วนตรวจค้น และคุ้มกัน

๙.๓.๒ ส่วนไล่ติดตาม

๙.๓.๒.๑ มีหน้าที่

- ๑.ไล่ติดตามผู้ที่หลบหนี การตรวจค้น, จับกุมของส่วนตรวจค้น
- ๒.ใช้รูปขบวนตอนเรียงหนึ่ง
- ๓.โดยใช้รถสกัดกั้น และติดตาม

๙.๓.๒.๒ ขั้นตอนการปฏิบัติ

- ๑.รถคันที่ ๑ เมื่อไล่ติดตามไปทันให้ตะโกนบอกให้รถหยุด คนซ้อนท้ายยืนในท่าเตรียมใช้อาวุธ
- ๒.รถคันที่ ๒ เมื่อรถคันที่ ๑ แห้งขึ้นไปข้างหน้าให้รถคันที่ ๒ ขับขึ้นไปประกบทางด้านข้างของรถที่หนี คนซ้อนท้ายอยู่ในท่าเตรียมยิงทางด้านซ้าย
- ๓.รถคันที่ ๓ เข้าประกบทางด้านหลังคนซ้อนท้ายยืนในท่าเตรียมยิงด้านหน้า
- ๔.เมื่อรถหยุดให้ทำการตรวจค้นบุคคล ยานพาหนะ สัมภาระอย่างละเอียด

๙.๓.๓ ส่วนสกัดกั้น หรือดูทาง

๙.๓.๓.๑ มีหน้าที่

- ๑.สกัดกั้นไม่ให้รถผ่านไปได้เมื่อมีการหลบหนี
- ๒.สังเกตบุคคล ยานพาหนะ ที่จะผ่านเข้ามายังจุดตรวจ
- ๓.เมื่อสังเกตเห็น บุคคล ยานพาหนะต้องสงสัยให้แจ้งเตือนชุดตรวจค้นทันที
๔. ใช้วัสดุที่หาได้ในภูมิประเทศทำเครื่องหมาย

๙.๓.๓.๒ ขั้นตอนการปฏิบัติ

- ๑.ให้รถคันที่ ๑ และรถคันที่ ๖ สกัดกั้นไม่ให้รถผ่าน
- ๒.ระยะห่างจากจุดตรวจ ๑๐๐ – ๑๕๐ เมตร (ขึ้นอยู่กับภูมิประเทศ)

๙.๓.๔ ส่วนสนับสนุน และระวังป้องกัน

๙.๓.๔.๑ มีหน้าที่

- ๑.ดูแล หรือเคลื่อนย้ายสิ่งของ บุคคล หรือยานพาหนะที่ส่วนตรวจค้นยึดมาได้
 - ๒.ระวังป้องกันไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามแย่งชิงสิ่งของ บุคคล ยานพาหนะ ที่ส่วนตรวจค้นยึดได้
 - ๓.คุ้มกันดูแลความปลอดภัยแก่ชุดปฏิบัติการทั้งหมด
- ๙.๓.๔.๒ ขั้นตอนการปฏิบัติ
- ๑.ให้ผู้ขับซิริรถคันที่ ๒, ๓, ๕ สนับสนุน และระวังป้องกัน

๙.๔ การปิดล้อมโดยฉับพลัน

การปิดล้อมโดยฉับพลัน คือ การปฏิบัติทันทีทันใดเมื่อพบผู้กระทำความผิด หรือผู้กระทำความผิดซึ่งหน้า ฝ่ายเจ้าหน้าที่ไล่ติดตามอย่างกระชั้นชิด และทำการปิดล้อม

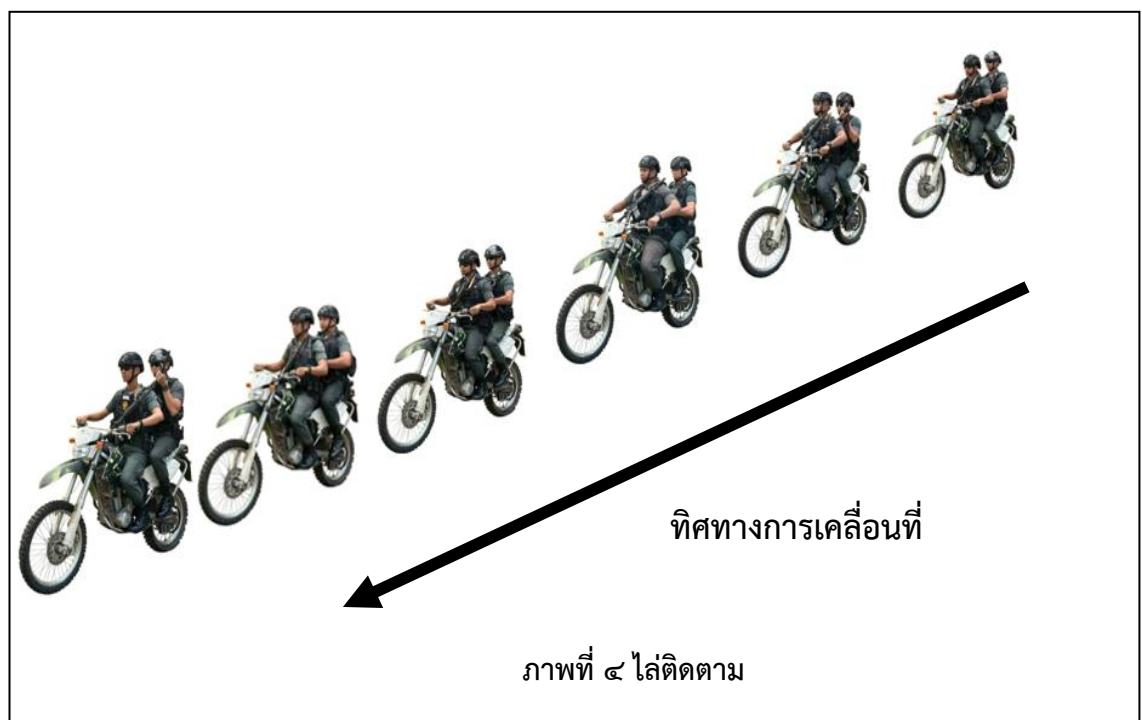
ขั้นตอนการปฏิบัติ (รูปที่ ๔-๗)

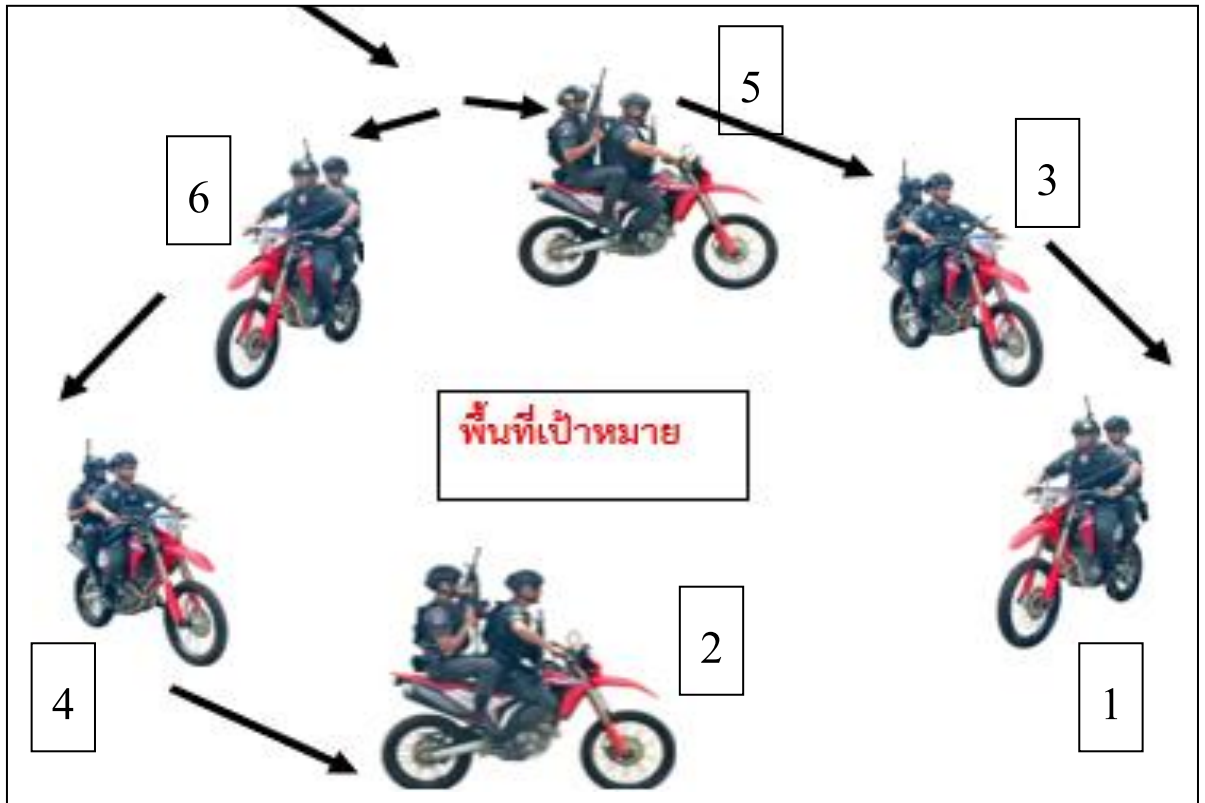
๑. เห็นผู้กระทำความผิด หรือมีพิกฐ และหนี
๒. ฝ่ายเจ้าหน้าที่ไล่ติดตามอย่างกระชั้นชิด
๓. รถ จยย. ทุกคันทำการปิดล้อมที่หมาย เป็นรูปวงกลมให้ปฏิบัติโดยรถ จยย. หมายเลข ๑ ปิดล้อมทางด้านซ้าย หมายเลขคู่ปิดล้อมทางด้านขวา

๔. ผู้ขับขี่รถ จยย. ทำหน้าที่เป็นผู้ปิดล้อม หรือระวังป้องกันภายนอกหน้าหน้าออกนอก

๕. ผู้ซ้อนท้ายรถ จยย. ทำหน้าที่ตรวจค้น และจับกุม

๖. การนำผู้กระทำความผิดกลับ

ภาพที่ ๕ การโอบล้อม

ภาพที่ ๖ การระวังป้องกัน

ภาพที่ ๗ การตรวจค้น

การปฏิบัติ

๑.เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจไล่ติดตามคนร้าย หรือผู้ต้องสงสัยว่าการกระทำความผิด และคนร้ายหลบหนีเข้าตัวอาคาร

๒.ก่อนถึงตัวอาคารขณะไล่ติดตาม ให้ชุด ลว.หน้ากำหนดจุดแยกในระยะไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร (ขึ้นอยู่กับภูมิประเทศ)

๓.ที่จุดแยกให้รถคันที่ ๑, ๓, ๕ แยกไปทางซ้าย รถคันที่ ๒, ๔, ๖ แยกไปทางขวา ๔.รถ จยย.ทุกคนปิดล้อมที่หมายเป็นรูปวงกลม

๕.ให้ผู้ซ้อนท้ายกระโดดลงจากรถ จยย. แล้วรีบดำเนินการยุทธใน การตรวจค้น ระวังป้องกันทันทีทันใด

๖.ผู้ขับขี่เมื่อหยุดรถ จยย. เป็นรูปวงกลมแล้ว ให้ใช้รถ จยย.เป็น ที่กำบังระวัง ป้องกันไปทางด้านนอก หรือใช้ที่กำบังในภูมิประเทศก็ได้

๗.การตรวจค้น และการคุ้มกันการตรวจค้นให้ปฏิบัติเหมือนการตรวจค้นทั่วไป

ตอนที่ ๑๐

การส่งกำลังบำรุง และการส่งกลับ

๑๐.๑ การส่งกำลังบำรุง แบ่งได้ ๓ ประเภท

๑๐.๑.๑ การส่งกำลังบำรุงทางอากาศ

๑๐.๑.๒ การส่งกำลังบำรุงทางน้ำ

๑๐.๑.๓ การส่งกำลังบำรุงทางบก

๑๐.๒ การส่งกำลังบำรุงโดยจักรยานยนต์ทางยุทธวิธี

๑๐.๒.๑ เมื่อถูกร้องขอกำลังเพื่อสนับสนุนในการสู้รบ หรือเป็นการเสริมกำลัง และรักษาความปลอดภัยพื้นที่

๑๐.๒.๒ เมื่อถูกร้องขอให้สนับสนุนอาวุธยุทธโปกรณ์ เพื่อสนับสนุนหน่วยปฏิบัติการ

๑๐.๒.๓ เมื่อถูกร้องขอเสบียงอาหาร และเวชภัณฑ์ เพื่อสนับสนุนหน่วยปฏิบัติการสนับสนุนกำลังพลหน่วยรบ

๑๐.๒.๔ เมื่อถูกร้องขอในการอื่น ๆ ที่ จยย. สามารถสนับสนุนได้

๑๐.๓ การส่งกลับ

เมื่อมีการร้องขอให้ส่งกำลังบำรุงแล้วจะต้องมีการส่งกลับ

๑๐.๓.๑ จยย. สามารถบรรทุกทุกกำลังกลับเมื่อถูกร้องขอ

๑๐.๓.๒ เมื่อมีผู้ได้รับบาดเจ็บ หรือล้มป่วย จยย. สามารถส่ง และรับกลับจากพื้นที่ปฏิบัติการได้

๑๐.๓.๓ เมื่อถูกร้องขอให้ส่งกลับ อาวุธยุทธโปกรณ์ของฝ่ายตรงข้าม

๑๐.๔ วิธีส่งกำลังบำรุง

จยย. สามารถส่งเสบียงอาหาร ยุทธโปกรณ์ได้เมื่อถูกร้องขอ

๑๐.๕ วิธีการส่งกลับ

การใช้ จยย. รับผู้บาดเจ็บ และผู้ป่วยกลับ มี ๒ วิธี

๑๐.๕.๑ การช่วยเหลือผู้ป่วยที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ แต่มีผู้ช่วยเหลือนำผู้ป่วยมาขึ้นรถโดยวิธียกผู้ป่วยไปวางบน จยย. แล้วผูกตัวผู้ป่วยเข้ากับผู้ขับขี่

ภาพที่ ๑ การยกตัวผู้ป่วย

ภาพที่ ๒ การนำผู้ป่วยมาวางบนรถ จยย.

ภาพที่ ๓ การผูกตัวผู้ป่วยกับผู้ขับขี่และผูกเท้าผู้ป่วยกับที่ปักเท้า

ภาพที่ ๔ การส่งกลับ

๑๐.๕.๒ การส่งกลับผู้ป่วยไม่สามารถช่วยตนเองได้ โดยผู้ช่วยเพียงคนเดียว

๑.ให้ผู้ป่วยนอนหงาย แล้วเอาเชือกรัดตัว (ภาพที่ ๑) สอดใต้หลังผู้ป่วยผูกขึ้น
รัดเอว และนำเท้าผู้ป่วยทั้งสองข้างพาด และไขว้กันบนขาผู้ช่วย (ภาพที่ ๒, ๓, ๔)

๒.ผู้ช่วยชี้นำผู้ป่วยขึ้นรถเอง (รูปที่ ๕)

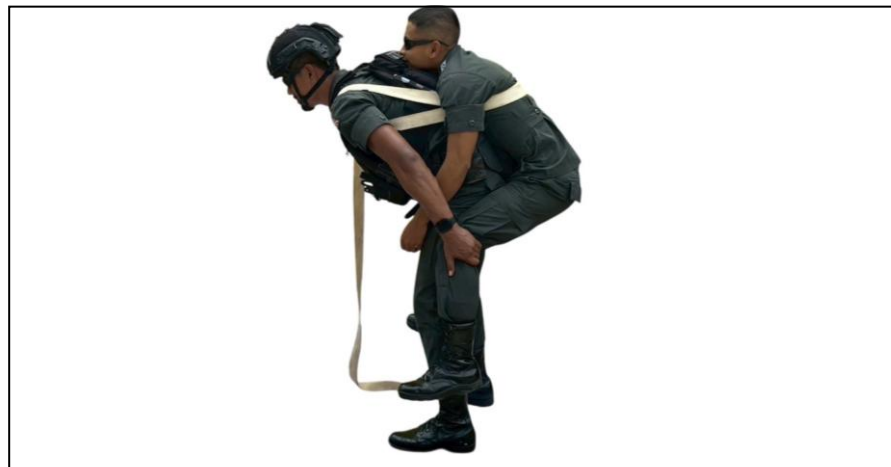
ภาพที่ ๑ เชือกรัดตัว

ภาพที่ ๒ การสอดเชือก

ภาพที่ ๓ การผูกผู้บาดเจ็บ

ภาพที่ ๔ การยกผู้บาดเจ็บ

ภาพที่ ๕ การนำขึ้นรถ

๑๐.๕.๒ เมื่อเครื่องยนต์ขัดข้อง

๑๐.๕.๒.๑ ใช้เชือกกลากจูง

๑๐.๕.๒.๑ ใช้รถ จยย. คันที่เครื่องยนต์ไม่ขัดข้องนำพารถ จยย. คันที่เครื่องยนต์ขัดข้องไป

ภาพที่ ๖ การใช้เท้าขวายันรถ

ภาพที่ ๗ การใช้เท้าซ้ายยันรถ

คณะผู้จัดทำ

๑. พันตำรวจเอกปาสีฐ	หนูอิม	ผู้กำกับการ ๙ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
๒. พันตำรวจโท นที	ศรีสุข	รองผู้กำกับการ ๙ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/หัวหน้าคณะทำงานพัฒนาปรับปรุงเอกสารตำรา
๓. พันตำรวจตรีหญิงอ่อนอนงค์ ชัยพันธุ์		สารวัตรกองกำกับการ ๙ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนาปรับปรุงเอกสารตำรา
๔. ร้อยตำรวจเอกนันทพงศ์	บุญธิมา	รองสารวัตรกองกำกับการ ๙ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนาปรับปรุงเอกสารตำรา
๕. พันตำรวจตรีสุชีพ	เถาว์ชู	ผู้บังคับกองร้อย กองกำกับการ ๙ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนาปรับปรุงเอกสารตำรา
๖. ร้อยตำรวจเอกถาวร	สัตย์เชื้อ	ผู้บังคับหมวด กองกำกับการ ๙ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนาปรับปรุงเอกสารตำรา
๗. ร้อยตำรวจโท มะรอยี	สาแม	รองสารวัตร กองกำกับการ ๙ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนาปรับปรุงเอกสารตำรา
๘. ร้อยตำรวจตรี ประสิทธิ์	แก้วเอียด	รองสารวัตร กองกำกับการ ๙ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนาปรับปรุงเอกสารตำรา
๙. ร้อยตำรวจตรี เปรม	พินิจกุล	รองสารวัตร กองกำกับการ ๙ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนาปรับปรุงเอกสารตำรา
๑๐. ดาบตำรวจสุริยันต์	พันธ์พวง	ผู้บังคับหมู่ กองกำกับการ ๙ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนาปรับปรุงเอกสารตำรา
๑๑. สิบตำรวจโทภูริรัช	ชัยยิม	รองสารวัตร กองกำกับการ ๙ กองบังคับการฝึกพิเศษ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน/คณะทำงานพัฒนาปรับปรุงเอกสารตำรา

ภาคผนวก

ผนวก ก การฝึกจักรยานยนต์ทางยุทธวิธี

ลำดับ	เนื้อหา	ขอบเขต	หมายเหตุ
๑.	ความเป็นมาของ จยย.ทางยุทธวิธี	-ความเป็นมา -รูปแบบการพัฒนา จยย. -ประโยชน์ของ จยย.ทางยุทธวิธี -ระดับการจัด จยย.ทางยุทธวิธี	-วิธีสอน สอนด้วย การบรรยาย,การ สาธิตและการฝึก ปฏิบัติจริง
๒.	ทัศนสัญญาณ	-ทัศนสัญญาณทุกชนิด -การปฏิบัติเมื่อได้รับสัญญาณ -ผู้มีหน้าที่ให้ทัศนสัญญาณ	๒.ชั่วโมงในการสอน ขึ้น อยู่ กับ ค ส าม ต้องการและการกิจ ของผู้รับการฝึก โย
๓.	การใช้อาวุธบน จยย.	-การนำอาวุธบน จยย. -รูปแบบการใช้อาวุธในสถานการณ์ ต่าง ๆ -การฝึกปฏิบัติบน จยย.	สามารถกำหนดได้ ตามความเหมาะสม
๔.	รูปขบวน จยย.	-การจัดรูปขบวนแบบต่าง ๆ -การฝึกรูปขบวน	
๕.	การลาดตระเวนโดยรถ จยย.	-ประโยชน์การ สว.โดย จยย. -การจัดและยุทธวิธีการ ลว. -การฝึกปฏิบัติ ลว.	
๖.	การ รปภ.บุคคลสำคัญและเส้นทาง โดย จยย.	-รูปขบวนการ รปภ. -การปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน -การฝึกปฏิบัติการ รปภ.	
๗.	การต่อต้านการชุมนุมโจร	-การถูกชุมนุมโจรส่วนต่าง ๆ ของรูป ขบวน -การปฏิบัติเพื่อต่อต้านการชุมนุมโจร	
๘.	การตั้งจุดตรวจ จุดสกัด โดย ฉับพลันและการปิดล้อม	-การตั้งจุดตรวจ จุดสกัด -การปิดล้อมตรวจค้น -การระวังป้องกัน -การถอนตัว	
๙.	การส่งกำลังบำรุงและการส่งกลับ	-การส่งกำลังบำรุง -การส่งกลับ	
๑๐.	การยิงปืนด้วยกระสุนจริง	-การยิงปืนด้วยท่าทางต่าง ๆ บน จยย.	

ผนวก ข ความต้องการเครื่องช่วยฝึก

ลำดับ	รายการ/สิ่งอุปกรณ์	จำนวน
	เครื่องช่วยฝึก	
๑.	จยย. ๒ จัหวะ หรือ ๔ จัหวะ	๖ - ๒๒ คัน
๒.	น้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น	
	-น้ำมันเชื้อเพลิง	๒๐ ลิตร/คัน
	-น้ำมันหล่อลื่น	๑ ลิตร/คัน
	-น้ำมันทุที	๑ ลิตร/คัน
๓.	เป้ารูปเงาคน พร้อมอุปกรณ์	๔ เป้า/คน
๔.	น้ำมันชำระล้างกล้อง	๑๐ ลิตร/คน
๕.	น้ำมันโซลโมป็น	๑ ลิตร/รุ่น
๖.	ผ้าทำความสะอาดอาวุธปืน	๒๐๐ ชิ้น
๗.	เฟรมเป้า	๒๐ เฟรม
๘.	ลวดเย็บกระดาด	๑๐ กล่อง
	กระสุน และวัตถุระเบิด	
๑.	กปล.๕.๕๖ มม.	
	-สาธิต	๑๐๐ นัด/รุ่น
	-บุคคล	๕๐ นัด/คน
๒.	กปพ. ขนาด .๓๘ นิ้ว.,๑๑ มม.	
	-สาธิต	๑๐๐ นัด/รุ่น
	-บุคคล	๕๐ นัด/รุ่น

อฝ.ตชด. ๐๙/๒๕๖๘

จักรยานยนต์ทางยุทธวิธี

บก.กฝ.บช.ตชด.
SPECIAL TRAINING DIVISION